

NOVOBÁDŽOVSKÝ

ZPRAVODAJ

Ročník XXVIII.

20. prosince 2001

Číslo 5-6

POOHLÉDNUTÍ * DALŠÍ PODROBNOSTI O NAKLÁDÁNÍ S ODPADEM * POTŘEBUJETE NOVÝ CESTOVNÍ PAS? * SCHŮZKY PŘEDSTAVITELŮ MĚSTA A PODNIKATELŮ * KRÁLOVSKÁ VĚNNÁ MĚSTA V PŘÍŠTÍM ROCE * INTERNET DO CELÉHO MIKROREGIONU * CO PŘINESE REFORMA? * POLICIE HLÁSÍ * UPOZORNĚNÍ PRO NÁJEMNÍKY V MĚSTSKÝCH BYTECH * SPORTOVNÍ RUBRIKA * Z NAŠICH ŠKOL - ZŠ KLICPEROVA A ZŠ KARLOVA * SEDMDESÁT LET SPECIÁLNÍHO ŠKOLSTVÍ * ŽIVÁ LEGENDA ČESKÉHO HUMORU * STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA * ADOPCE NA DÁLKU * PRAEMIUM BOHEMIAE 2001 * BUDOUCÍ SESTRÍČKY NA ZKUŠENÉ V RAKOUSKU * FIŠERŮV BYDŽOV 2001 * DESET LET CHRÁMOVÉHO SBORU * POCTA EMĚ DESTINNOVÉ * PRVNÍ ČECH V ANTARKTIDĚ * VENKOVSKÁ ŠKOLA SE PŘEDSTAVUJE * O DVOJÍM SETKÁNÍ S JIŘÍM KARÁSKEM ZE LVOVIC * PŘEHLED MÍSTNÍCH VÝROČÍ V ROCE 2002 * ZAJÍMAVOSTI * INZERCE * Z NAŠÍ MATRIKY

POOHLÉDNUTÍ

A opět další rok je u konce. Vánoční čas je doba, která nám dává možnost na chvíli zapomenout na realitu všedních dní, setkáváme se se svými blízkými, radujeme se spolu s dětmi z vánočních překvapení, či jinak vstřebáváme tu výjimečnou atmosféru. Za dveřmi je však nový rok, a to je také čas účtování s rokem minulým a rozmýšlení nad rokem novým. Proto mi dovoluňte společné novoroční zamyšlení nad naším městem.

Letošní rok byl v každém případě výjimečný tím, že jsme začali žít ve třetím tisíciletí. Co to přineslo nám, občanům? Letošní rok byl bouřlivý ve světě i na naší politické scéně. V září celým světem otřásla teroristická akce muslimských extrémistů a smrt nevinných lidí ve světovém obchodním centru v New Yorku. Zároveň jsme se pak stali svědky solidarity lidí celého světa. V naší zemi byl letošní rok rokem zahájení skutečné reformy veřejné správy. Té, která se v příštím roce dotkne i nás, občanů. Kraje a krajské úřady vybudovaly

svoje sídla, zaplnily se úředníky a začaly úřadovat. V platnost vstoupilo mnoho zákonů, které jsou součástí reformy a ovlivňují naše město i náš úřad. Mimo jiné se naše příjmy plní jinými daněmi a jiným způsobem, účinný je nový zákon o obcích a další související zákony. Pro úřad bude příští rok obdobím velkých a náročných změn.

Nyní bych pár vět chtěl věnovat tomu, co jsme v minulém roce učinili pro zvelebení města. Peněz v rozpočtu je málo, provozní náklady všech zařízení rostou a rostou. Všichni víme, jak nás všechny zasáhlo zvýšení cen energií. Stále méně peněz zbývá na údržbu a na investice. Proto využíváme všech možností, jak žádat o dotace stát a připravujeme se i na využití možností čerpat prostředky z fondů Evropské unie. Jak se nám to daří, můžete posoudit sami, rád bych Vám pár skutečností připomenul.

Nejvýznamnější investiční akcí minulého roku byla nástavba ZŠ Karlova. Od září děti navštěvují 7 zcela

nových i nově vybavených tříd. Navíc je tu školní klub, odborné učebny a učitelé se konečně dočkali kabinetů. Na střeše jsou umístěny sluneční kolektory, ze kterých je v případě příznivějšího počasí zásobována školní jídelna užitkovou vodou. V příštím roce se dokončí omítka školy. Na akci za 24 mil. Kč se podařilo získat 20 mil. státní dotace. Další zásadní akcí je rekonstrukce Jiráskova divadla. Akce probíhá s pomocí vlastního rozpočtu a s pomocí dotací na památky již 2 roky. Stavební práce prováděly Technické služby. Bez zásadní dotace bychom však stavbu a zejména vnitřní vybavení jen stěží realizovali. Podařilo se však získat příslib dotace na 39 mil. Kč z Ministerstva kultury. Z těch jsme v letošním roce obdrželi 6 mil. Teď je naděje na otevření divadla v příštím roce reálná. Pro obyvatele města i okolí bude přínosem vybudování respitní péče v DPS „DUHA“, která bude v provozu od ledna 2002. Pečovatelky se

Dokončení na s. 2

Pokračování ze s. 1

zde dočasně postarají až o 8 nemo-
houcích našich spoluobčanů, když
rodina, která se o ně stará, potřebuje
dovolenou. Od listopadu je obydlena
nová dvacetibytovka ve Fučíkově
ulici. Původně jsme zamýšleli byty
prodat, ale vzhledem k malému počtu
zájemců jsme zvolili pronájem s re-
gulovaným nájemným. O ten byl
zájem obrovský. I když je nájemné
poměrně vysoké a byty poměrně
malé, všechny zájemce jsme nemohli
uspokojit. V rámci možností se také
snažíme starat o komunikace. Nejde
to tak, jak bychom si představovali,
ale v letošním roce se podařilo rekon-
struovat ulici Pivovarskou a v příštím
roce máme v plánu další.

Jednou z nejvýznamnějších sku-
tečností v našem městě je bezesporu
vznik průmyslové zóny. 17 ha na
okraji Zábědova se podařilo získat do
majetku města bezúplatným převo-
dem. Budeme je připravovat pro bu-
doucí investory. Doufáme, že se zde
podaří vytvořit dostatek pracovních
příležitostí, aby občané nemuseli za
prací dojíždět. Tak bude zajištěn i

rozvoj dalších služeb v našem městě.
V letošním roce jsme také navázali
kontakt s italskou průmyslovou ob-
lastí Piemont. Italští podnikatelé mají
zájem u nás investovat. První vlaš-
tovicou jsou 2 společné italskočeské
firmy v nedaleké Myštěvsi. Průmys-
lová zóna v Bydžově je pro investory
ještě výhodnější. Pokud se italské zá-
měry nezdaří, jistě se podaří získat
investory jiné.

Tolik k letošnímu roku. Pár vět
bych měl ještě věnovat roku příštímu.
Rok 2002 je rokem, kdy proběhnou
parlamentní i komunální volby. Do-
mnívám se, že pro nás by to měl být
rok, kdy dokončíme a uzavřeme vše
započaté a zastupitelé tak budou
moci předávat „čistý stůl“ dalším.
Došlo však ke změnám ve finančních
produktech, je výhodnější volně pro-
středky účelně investovat. Navíc v ně-
kterých záležitostech, např. v přípra-
vě průmyslové zóny, není možné rok
stagnovat. Značnou část prostředků
na investice odčerpá i v příštím ro-
ce Jiráskovo divadlo, dále počítáme
s vybudováním sportoviště pro školy
i pro veřejnost v prostorách u soko-

lovny. Anketa, kterou jsme vypsali na
základě usnesení zastupitelstva, při-
spěla k rozhodnutí připravit výstav-
bu rozlučkové síně. Jako nejvhod-
nější řešení se jeví nová stavba v are-
álu hřbitova. Zažádáno máme o vý-
stavu dalšího dvacetibytového domu
s pečovatelskou službou. V údržbě
komunikací počítáme s rekonstrukcí
ul. Fügnerovy, další prostředky vlo-
žíme do odkanalizování průmyslové
zóny Zábědova. Prostředky na tuto
investici sdružíme s VAK a státem.
V příštím roce chceme se také při-
pravovat na zastřešení zimního sta-
dionu. Naše plány nejsou malé, dou-
fám, že se podaří zajistit tolik pro-
středků, abychom většinu mohli
realizovat. Potřeby města jsou totiž
nekonečné.

Na konci našeho vánočního zasta-
vení bych Vám chtěl popřát příjem-
nou vánoční atmosféru a pohodový
příští rok. Zároveň bych Vás chtěl
pozvat na společný novoroční přípi-
tek na Masarykovo náměstí dopl-
něný již tradičním ohňostrojem.

Ing. Pavel Louda
starosta

Další podrobnosti o nakládání s komunálním odpadem

Jak jsme Vás již informovali v před-
chozím čísle Zpravodaje a v letáčcích,
chystají se některé změny na úseku ko-
munálních odpadů. Tyto změny vyplý-
vají z nového zákona o odpadech, který
nabývá účinnosti 1. 1. 2002 a město No-
vý Bydžov je zapracovává do nových
vyhlášek. Od 1. 1. 2002 vstoupí v plat-
nost nová vyhláška o odpadech. Její zá-
kladní principy jsou:

- * Komunální odpady odkládat do nádob
k tomuto účelu určených.
- * Svoz odpadů je prováděn týdně
- * Odpady třídit a odkládat je do bar-
vených kontejnerů rozmístěných ve
městě (sklo, papír, plasty).
- * Odpady, které nelze odkládat do pope-
lových nádob (např. vyřazené před-
měty velkých rozměrů, starý textil,
odpady ze zahrádek, stavební suť,
apod.), likvidovat ve sběrném místě za
Benzinou. Provozní doba - středa:
15,00-18,00, sobota: 8,00-12,00 hod.
- * Svoz nebezpečných odpadů (autoba-
terie, monočlánky, zářivky, televize)
bude prováděn 2 x ročně zdarma.

Dále od 1. 1. 2002 vstoupí v platnost
zcela nová vyhláška, a to „Vyhláška
o místním poplatku za provoz systému
shromažďování, sběru, přepravy, třídění,
využívání a odstraňování komunálních

odpadů“. Platba za komunální odpad již
není tzv. cenou za službu, ale je místním
poplatkem. Agendu správy nového míst-
ního poplatku bude vykonávat finanční
odbor Městského úřadu v Novém Byd-
žově, nikoliv Technické služby, jak to-
mu bylo dopsud.

- * Místní poplatek je stanoven na ob-
čana.
- * Místní poplatek hradí všechny fyzické
osoby, které mají na území města
trvalý pobyt. Za domácnost může být
poplatek odveden společným zástup-
cem.
- * Fyzická osoba, která má ve vlastnictví
stavbu určenou nebo sloužící k indi-
viduální rekreaci, ve které není nikdo
hlášen k trvalému pobytu, hradí místní
poplatek odpovídající výši poplatku
za 1 fyzickou osobu.
- * Správce poplatku pošle všem do-
mácnostem, ve kterých žijí poplatníci
tohoto poplatku, seznam, ve kterém je
uveden seznam poplatníků v do-
mácnosti a přidělí jim společný va-
riabilní symbol.
- * Platba místního poplatku bude možná
složenkou nebo převodem z účtu. Při
společné platbě za domácnost použijte
přidělený variabilní symbol, při plat-
bách za jednotlivé poplatníky použijte

jako variabilní symbol rodné číslo
poplatníka bez lomítka.

- * Poplatek je splatný nejpozději do
30. dubna.
 - * Nebude-li poplatek zaplacen včas ne-
bo ve správné výši, vyměří správce
poplatku vždy poplatek platebním
výměrem a může zvýšit včas neza-
placený poplatek až o 50 %. Správce
poplatku je oprávněn vymáhat plateb-
ní výměr exekucí.
 - * V nájemních bytech nelze poplatek
platit měsíčně majiteli nemovitosti
(tzv. v nájmu), protože poplatek nelze
účtovat přes další subjekt.
 - * Znamky označující zaplacení poplat-
ku za příslušný kalendářní rok nebu-
dou vydávány.
 - * Výše poplatku na 1 fyzickou osobu
bude činit 280,- Kč/rok.
- Veškeré záležitosti týkající se plateb
místního poplatku je třeba vyřizovat na
finančním odboru MěÚ Nový Bydžov
(úřední hodiny - pondělí, středa od 8,00 -
17,00 hod., tel. 0448/520310). Výměny
a výdej popelových nádob provádějí
Technické služby Nový Bydžov (denně
6,00 - 14,30, čtvrtek 6,00 - 17,00 hod.,
tel. 0448/520316).

Žáková M.,
OVZP MěÚ Nový Bydžov

Potřebujete nový cestovní pas ?

KAM SE OBRÁTIT SE ŽADOSTÍ:

okresní úřad příslušný podle místa trvalého pobytu občana, obecní úřad pověřený vedením matrik.

Kdo podává žádost:

- * zákonný zástupce za občana mladšího 15 let,
- * občan starší 15 let, ale do doby zletilosti, tj. 18 let musí připojit k žádosti písemný souhlas zákonného zástupce.

Co potřebujete předložit:

- * 1 fotografii,
- * vyplněnou žádost na předepsaném tiskopisu,
- * doklady, jimiž se ověřují údaje, které občan uvedl na žádosti, to je: platný OP, u občanů, jimž se OP nevydává, jiné doklady, např. rodný list, oddací list, doklad o státním občanství, atd.
- * doklady prokazující oprávněnost k podání žádosti zákonným zástupcem, to je: OP rodiče, v němž je zapsáno dítě mladší 15 let, oddací list, rodný list dítěte.

KRALOVSKÁ VĚNNÁ MĚSTA v příštím roce

Nový Bydžov je nejmenším z královských věnných měst. Města patřící v historii královnám (Hradec Králové, Dvůr Králové, Trutnov, Polička, Mělník, Vysoké Mýto, Chrudim, Jaroměř a Nový Bydžov) před více než 2 lety uzavřela volné sdružení s cílem propagace svých měst zejména v oblasti cestovního ruchu. Nový Bydžov je nejmenší a jen stěží se vyrovnává některým velkým městům. O to větší význam má pro něj toto sdružení význam. Na veletrzích cestovního ruchu a dalších akcích ostatní města reprezentují i naše město, i když my se nemůžeme účastnit. Pro příští rok královská věnná města připravují další propagační materiály. Již tradičně se bude na podzim volit „česká královna“, tentokrát v Chrudimi, Dvůr Králové připravuje v pořadí již třetí sportovní den a výstava výtvarných děl „Salón královských věnných měst“ se uskuteční v Mělníce. Města také připravila společnou putovní výstavu, se kterou se postupně prezentují ve všech členských městech.

Marcela Česáková,
tajemník MÚ

Okresní úřady provádějí zápis dětí do 15 let do cestovních dokladů jejich zákonných zástupců.

Převzetí cestovního dokladu vyžaduje osobní přítomnost.

Doba vydání cestovního dokladu se strojově čitelnou zónou je 30 dnů a doba platnosti 10 let, u dětí do 15 let je doba platnosti 5 let.

Správní poplatky:

- * občané starší 15 let 200,- Kč,
- * občané mladší 15 let 50,- Kč,

Správní poplatky se hradí kolkovou známku. Cestovní doklad lze vydat až po zaplacení správního poplatku.

Pokud občan žádá o vydání cestovního dokladu v době kratší než 30 dnů, odpovídají správní poplatky rychlosti vydání dokladu. Vydání cestovního dokladu v kratší lhůtě provádí okresní úřad příslušný podle místa trvalého pobytu občana.

Podrobnější informace podá správní odbor MěÚ Nový Bydžov.

Internet do celého mikroregionu

Do třetího roku své existence vstupuje Mikroregion Novobydžovsko. Mikroregion sdružuje 19 obcí Novobydžovska s asi 15 tis. obyvateli. V letošním roce se svazek obcí stal právní osobou a získal již první státní dotace. Na zpracování Strategického plánu rozvoje jsme v letošním roce získali 72 tis. Kč a na komunikační propojení, tedy internet do všech obcí, 150 tis. Kč. Dotaci a další prostředky obcí se podařilo rozdělit tak, že největší část získaly obce, které nebyly vybaveny vůbec. Nový Bydžov a další dostatečně vybavené obce (Skřivany, Králíky, Petrovice, Humburky a Vinary) z dotace finanční prospěch sice neměly, ale podstatné je to, že všechny obce se mezi sebou mohou už dorozumívat přes internet. Některé obce ocenily i pomoc našeho informatika Bc. Ondřeje Neumana při realizaci akce.

V příštím roce chceme obcím mikroregionu pomoci s vytvářením webových stránek, nabízíme jim zpracování účetnictví. Za mikroregion žádáme o dotace a připravujeme se na získávání dotací z fondů Evropské unie.

Marcela Česáková,
tajemník MÚ

Schůzky představitelů města a podnikatelů

V polovině prosince se uskutečnila další pravidelná schůzka, na které se scházejí místní podnikatelé s radnicí. Podnikatelé měli tentokrát příležitost se seznámit s investičními záměry města v roce 2002, s financováním města a městských zařízení, s velikostí a záměry průmyslové zóny, kterou se Nový Bydžov může pyšnit od letošního roku, a s průběhem reformy veřejné správy. Hovořilo se i o navázání spolupráce Nového Bydžova s italskou obcí Cascinette a hospodářskou oblastí Piemont. Na závěr se rozvinula neformální diskuse.

Setkání se vydařilo, i když nás trochu zklamala poměrně malá účast podnikatelů. Doufáme, že se zájem podnikatelů o tyto schůzky obnoví a že budeme v již tradičním setkávání pokračovat.

Marcela Česáková,
tajemník MÚ

Co přinese reforma?

V letošním roce se naplno rozeběhla reforma veřejné správy. Krajské úřady jsou zaplněné a okresní úřady se pomalu připravují na zánik. Zánik okresních úřadů je nejvýznamnější a nejnáročnější částí této fáze reformy. Podstatné je to, že vše, co okresní úřady vykonávají, bude rozděleno mezi krajské a pověřené obecní úřady. V minulých letech byly na okresní úřady převedeny poměrně významné agendy z Policie ČR. Jedná se o evidenci obyvatel a evidenci motorových vozidel. Pro nás je významné především to, že Městský úřad v Novém Bydžově patří mezi ty úřady, kam budou kompetence převáděny. Co to pro nás znamená? Městský úřad se rozroste přibližně o 30 úředníků. Občané pak na úřadě v Novém Bydžově budou moci vyřizovat kromě občanských průkazů a pasů i záležitosti týkající se evidence motorových vozidel. Pod úřad bude spadat i kompletně poskytování sociálních dávek, budou se zde vyřizovat veškeré živnosti a další kompetence v oblasti životního prostředí. Budeme poskytovat i větší servis pro okolní obce. Pro Bydžov je rozšíření úřadu důležité zejména z hlediska posílení významu města a také i z hlediska vzniku pracovních příležitostí a samozřejmě také z hlediska přiblížení úřadu občanovi.

Marcela Česáková,
tajemník MÚ

POLICIE HLÁSÍ ● POLICIE HLÁSÍ

● Manželé na společné chodbě nájemního domu shodili ze schodů dětský kočárek, dále fyzicky napadali nájemnici M. K., hodili po ní soupravu ešusů s obědem a znečistili oblečení a vybavení bytu, zatlačili ji do bytu a tam ji fyzicky napadli. Svým jednáním jí způsobili zranění na 51 dnů. Pachatelé dále bránili jinému nájemníkovi v užívání části dvora k pronajatému bytu tím, že vyměnili vložky zámků dveří, odstranili sušák poškozené a demonstovali plot, kterým byla část dvora vymezena. Ve spolupachatelství od vyšetřovatele byli obviněni z trestných činů výtržnictví, poškozování cizí věci, porušování domovní svobody, ublížení na zdraví a neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru. Za své protiprávní jednání mohou být odsouzeni až na tři léta vězení.

● Trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí se dopustil Ž. R. ve Starém Bydžově při kontrole hlídkou Policie ČR, kdy při výjezdu z firmy ZEM nedal přednost v jízdě služebnímu osobnímu motorovému vozidlu. Při provádění kontrole bylo zjištěno, že při sobě neměl řidičský průkaz a rozhodnutím správního orgánu Okresního úřadu v Hradci Králové mu byl vysloven zákaz řízení motorového vozidla po dobu 14 měsíců.

● Obviněný V. B. v období let 2000 až 2001 neplnil řádně svoji vyživovací povinnost, která mu byla uložena Okresním soudem, a vznikl tak dluh na výživném ve výši nejméně 6.600 Kč. Za to mu hrozí trest odnětí svobody až na jeden rok.

● Poškozená M. R. oznámila na OOP Nový Bydžov, že byla během slovní hádky fyzicky napadena svým manželem. Ten manželku uchopil za prsteníček a malíček levé ruky a tyto prsty jí vyvrátil. Tím způsobil jmenované zlomeninu

článku čtvrtého prstu levé ruky a délka léčby přesáhla dobu sedmi dnů. Protože poškozená nedala souhlas podmíněný trestním řádem, byla věc po zadokumentování odložena.

● Osmatřicetiletý muž z Prahy byl obviněn z útoku na veřejného činitele a výtržnictví. Ve vlaku na zastávce v Novém Bydžově v pondělí večer nechtěl předložit průvodčímu vlaku jízdenku a jednoho z policistů z přivolané hlídky udeřil pěstí do obličeje.

● Výtržnictví se dopustil pachatel B. J. v provozních prostorech restaurace U Stehlíků. V přítomnosti dalších hostů a personálu dvakrát fyzicky údery do hlavy napadl Š. V. Při prvním napadení mu pohmoždil horní ret a přerazil jeden přední zub. Při druhém napadení poškozený upadl do bezvědomí a musel být ošetřen v Okresní nemocnici v Novém Bydžově. Pachateli bylo sděleno obvinění a je stíhán na svobodě.

● Výtržnictví v autobuse se dopustil pachatel Ch. J., který nastoupil do autobusu na lince Nový Bydžov - Hlušice. Přisedl si na sedadlo k N. V. a napadl jej nejprve slovně a potom fyzicky údery pěstí do hlavy a způsobil mu tržnou ránu na čele. Když napadenému chtěla R. J. pomoci, chytil ji za ruku, zkroutil ji a způsobil zhmoždění předloktí. Zranění si vyžádalo lékařské ošetření na chirurgickém oddělení.

● Pro trestný čin týrání zvířat je vedeno šetření proti R. J., který v blíže neurčených dnech v letech 2000 a 2001 v Novém Bydžově v místě bydliště utýral nejméně 10 narozených štěňat, a to tak, že je ubil o beton nebo utopil v kbelíku. Mrtvá štěňata zakopal na lukách v okolí Nového Bydžova.

O. M.

UPOZORNĚNÍ PRO NÁJEMNÍKY V MĚSTSKÝCH BYTECH

Odbor správy majetku města Městského úřadu v Novém Bydžově si dovoluje touto cestou upozornit všechny své nájemníky v městských bytech na skutečnost, že jim budou s účinností od 1. 1. 2002 vypuštěny z nájmu zálohy za odvoz popela a domovního odpadu.

Pro příští rok platí, že poplatek za odvoz komunálního odpadu se stává místním poplatkem a poplatníkem musí být přímo fyzické osoby, které mají v obci trvalý pobyt. Z uvedeného vyplývá, že úhradu tohoto poplatku musí provést nájemníci sami. Poplatek bude vybírán finančním odborem Městského úřadu, a to ve výši 280,- Kč za každého občana s trvalým pobytem na území města. Splatný je nejpozději do 30. dubna 2002. K tomuto kroku jsme přistoupili v souladu s ustanovením § 17 odst. 2 zákona číslo 185/2001 Sb. o odpadech, dále v souladu s ustanovením § 15 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích v platném znění, dále v souladu s ustanoveními § 10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) a konečně s městskými vyhláškami, týkajícími se dané problematiky.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti se obracíme na nájemníky městských bytů, kteří v minulých letech měli v nájmu zahrnutý poplatek za odvoz komunálního odpadu, aby se dostavili v časovém rozmezí od 7. ledna 2002 do 31. ledna 2002 na odbor správy majetku města Městského úřadu k podepsání nových evidenčních listů.

V Novém Bydžově dne 6. prosince 2001.

Ing. Květa Mádlová
vedoucí odboru
správy majetku města

POLICIE HLÁSÍ ● POLICIE HLÁSÍ

JUDO NA ZŠ KARLOVA UL.

Jak jsme Vás již informovali v některém z minulých čísel, na ZŠ Karlova ul. pracuje oddíl JUDA, který rok od roku dosahuje stále lepších výsledků. Po několikaletém úsilí a tvrdé práci, se náš oddíl může pochlubit tím, že někteří jeho členové jsou v reprezentaci ČR.

Myslím si, že málokterý sportovní oddíl v Novém Bydžově se může pochlubit základnou borců, která je dnes již na čísle 100. Sto dětí od 7 let tráví organizovaně a ušlechtilě svůj volný čas. Mají výborné vedení, především v panu Jaroslavu Hnátovi, ale i dalších trenérů. Škola se snaží vytvořit pro tento oddíl co nejlepší podmínky v rámci svých možností. Výsledky se řadíme již mezi špičku v České republice a o novobydžovský oddíl je velký zájem na mnoha závodech a turnajích, které naši borci během roku absolvují. Naše škola je také pořadatelem tzv. Polabského poháru „O pohár Karla IV.“, kterého se účastní nejlepší žáci z celé ČR.

Z finančních i jiných důvodů někteří naši závodníci, právě ti nejlepší, které jsme vychovali, vystupovali pod hlavičkou oddílu JUDA Jičín a tento oddíl

potom sklízel veškerou slávu. Od 1. ledna 2002 jsme se rozhodli, že se náš oddíl zaregistruje na MV a bude vystupovat pod hlavičkou oddíl JUDA SKP Policie Nový Bydžov, ZŠ Karlova ul. Vznikne tak nový sportovní subjekt na sportovní půdě města Nového Bydžova.

Po skončené sezóně 2001, a hlavně před tou nadcházející v roce 2002, kdy se náš oddíl zcela osamostatní, bych chtěl poděkovat všem, kteří se podílejí na nebývalém úspěchu novobydžovského JUDA, především p. Jaroslavu Hnátovi a dalším a popřát mnoho úspěchů všem závodníkům a jejich trenérům.

Jsem přesvědčen, že jména jako Lenka Matějovská, Pavel Lihan, Roman Kořínek, Michaela Vízková se stanou ještě známější a my Bydžováci se budeme chlubit jejich úspěchy, které na ně jistě ještě čekají. Mezi stovkou dalších členů našeho oddílu se jistě najdou další, kteří půjdou v jejich šlépějích a budou dobývat tatami nejen v ČR, ale i ve světě. Rád bych vyslovil také přání, aby všichni ti, kteří nějakou formou přispěli na činnost oddílu finančně, nám zůstali nakloněni i nadále.

Josef Verfl

Judisté hodnotí uplynulý rok

Předem mého hodnocení touto cestou děkuji všem našim sponzorům za sponzorování v r. 2001.

Kroužek juda pracuje na úrovni velkých oddílů. Máme tři trenéry - p. Jiří Hruška trenér kondice, jeho asistent p. Stanislav Blaha a trenér juda p. Jaroslav Hnát, kteří zajišťují přípravu závodníků na tréninku a jezdí i na turnaje, pracuje tu několik funkcionářů p. Josef Verfl, p. Milan Pešta, p. Jana Palečková, p. Milan Tóth, kteří zajišťují správný chod kroužku. V letošním roce jsme pořádali již třetí ročník Polabské ligy „O Pohár Karla IV.“, v tělocvičně judo jsme vybudovali zrcadlovou stěnu, na radiátory jsme udělali bezpečnostní konstrukci a za největší úspěch v letošním roce považujeme vznik sportovní třídy se zaměřením na judo. Základnou oddílu je 97 dětí, z toho je 45 závodníků a 52 nováčků. O judo v Novém Bydžově je velký zájem. Svědčí o tom nárůst členů. V tomto roce jsme se oddělili od SKP Judo Jičín a vzniká nový oddíl juda.

Závodníci se zúčastnili všech turnajů soutěžního kalendáře a vozí z nich pravidelně medaile.

Samurajská katan. Družstvo mladších žáků obsadilo 1. místa z regionu na MČR družstev, dorostenci obsadili 4. místo v dorostenecké národní lize, v polabské lize bez účasti Jičína jsme zvítězili už po třetí za sebou. V individuálních soutěžích jsme získali 6 medailí na MČR. Na MČR juniorů Pavel Lihan 2. místo, Lenka Matějovská 2. místo, na MČR dorostenek Štěpánka Kopecká 3. místo, MČR mladších žákyň Šárka Vichová 1. místo, na MČR mužů Pavel Lihan 2. místo, MČR žen Lenka Matějovská 3. místo.

V národním týmu máme Pavla Lihana, Lenku Matějovskou a v širším výběru Romana Kořínka, Michaelu Vízkovou a Štěpánku Kopeckou. Lenka Matějovská dosáhla největšího úspěchu bydžovského juda. Probojovala se na mistrovství Evropy, je zařazena do odboru sportu ministerstva vnitra české republiky. ME se koná 17.-18. 11. v Budapešti. Národní tým odjíždí 14. 11. ve složení 52 kg Lenka Matějovská Nový Bydžov, 70 kg Alena Aiglová Jihlava, 73 kg Tomáš Mužík Sokol Hradec Králové, 90 kg Jan Rypár Hranice. Na náklady oddílů 66 kg Tomáš Veselý USK Praha, 81 kg Lukáš Fiala USK Praha.

Závěrem přeji všem svěřencům a jejich rodičům, sponzorům a funkcionářům juda mnoho zdraví, štěstí a pohody v roce 2002.

Jaroslav Hnát,
trenér oddílu judo

Cykloturistické aktivity v Novém Bydžově a okolí

Zájmový útvar TURISTIKA A CYKLOTURISTIKA v Domě dětí a mládeže při ZŠ Karlova vyvíjí činnost již čtvrtým rokem, ale teprve nyní pro velký zájem o cyklistiku se zakládá cykloturistický kroužek RYCHLÍCI.

V současné době tento kroužek navštěvuje 15 chlapců a 1 dívka, ale stále přijímáme nové členy. Pokud máš zájem o turistiku a cykloturistiku a je ti 10 až 18 let, nabízí se nyní jedinečná možnost přijít mezi nás a rozšířit naši již tak početnou partu, ve které nikdo nezkaží žádnou legraci. Přihlaste se všichni, kdo máte rádi veškeré cykloturistické výlety, vycházky do přírody, jízdu na kole nádhernou krajinou, návštěvy hradů, zámků, zřícenin, přírodních zajímavostí a mnoho dalšího.

Pro školní rok 2001 - 2002 je připraveno například několik cykloturistických výletů okolím Nového Bydžova, na Veliš u Jičína, Zebín u Jičína, Češovské valy, Kumburk, Bradlec, Zvičinu u Hořic, Bradu, Přivýšinu, Pařez a do Prachovských skal. Samozřejmě se již staly TAJNÉ VÝLETY na Hrádek u Nechanic a Trosky, které jsou opět připraveny nejen pro děti, ale i pro dospělé z Nového Bydžova a okolí.

Bližší informace o těchto akcích budou zveřejněny na letáčcích v obchodech a městským rozhlasem. Dále jsou

připraveny výlety autobusem do Českého ráje (jen pro členy cykloturistického kroužku RYCHLÍCI). Veškeré akce a výlety se budou uskutečňovat pouze za předpokladu příznivého počasí. V zimních měsících probíhá teoretická výuka v klubovně DDM.

Při akcích a výletech našeho kroužku aktivně pomáhají členové cykloturistické skupiny PAREKO z Nového Bydžova. Bez jejich přispění by se uvedené akce konaly dost obtížně, protože by se nepodařilo zajistit potřebný pedagogický dozor a vynikající průvodce. Skupina PAREKO je spolupořadatelem všech akcí a výletů a hlavním pořadatelem cykloturistických výletů na Hrádek u Nechanic a hrad Trosky.

Cykloturistická skupina PAREKO z Nového Bydžova má v současné době 16 členů a aktivně se věnuje cykloturistice. Z Nového Bydžova je asi jen polovina členů. Skupina postupně vznikala v letech 1997 - 2000. Věk členů je různorodý - nejmladšímu je pouze 16 let, nejstaršímu bylo 50 let již před několika roky. Jádrem skupiny však tvoří převážně mladší a již sehraný kolektiv. V případě zájmu mezi sebe přijmeme další členy ve věku 15 až x let.

Jaroslav Klápště ml.,
vedoucí kroužku RYCHLÍCI,
člen cyklotur. skupiny PAREKO

ZŠ KLICPEROVA - Z NAŠÍ ŠKOLY

Co nabízíme žákům

Hlavním posláním základní školy je vychovávat a vzdělávat. Obsah vzdělávání, co se mají žáci naučit, je dán jednak standardem základního vzdělání, jednak učebními osnovami. Oba tyto dokumenty jsou pro školu závazné. Například žák 1. ročníku se učí 9 hodin českého jazyka týdně a musí se naučit spisovně vyjadřovat, rozlišovat věty, slova, slabiky a písmena, uvědoměle číst apod. Žák 9. ročníku má 4 hodiny matematiky, během kterých by měl umět například vypočítat objem a povrch jehlanu, úrok z dané jistiny nebo sestrojít graf lineární funkce.

Ne každý žák ale pracuje se stejným nadáním, ne každý žák věnuje školní přípravě stejný čas a už vůbec žádný žák nemá ve stejné oblibě všech 17 předmětů, českým jazykem počínaje a tělesnou výchovou konče. Každý žák by měl mít právo na to, aby se alespoň někdy během povinné školní docházky věnoval tomu, co ho baví, kde může zažít pocity úspěchu a uznání.

Proto se naše škola snaží doplňovat základní vzdělávací program dalšími aktivitami, které vycházejí ze zájmů a potřeb žáků. Jedná se především o nepovinné předměty, povinně volitelné předměty, nepravidelně opakující se činnosti a jazykové kurzy.

Nepovinné předměty si vybírá žák podle svého zájmu a podle nabídky školy. Přihlásí-li se na některý předmět, je jeho účast povinná minimálně po dobu jednoho pololetí. Za práci v nepovinném předmětu je hodnocen známkou, která se píše i na vysvědčení. V naší škole se jedná o tyto nepovinné předměty:

Sborový zpěv,
Keramika pro I. a II. stupeň,
Informatika a programování,
Odbíjená,
Florbal,
Softbal,
Košíková,
Sportovní aktivity,
Modelářství,
Country tance,
Cultural club,
Individuální logopedická péče.

Povinně volitelné předměty jsou povinné pro žáky od 7. ročníku, ale mohou si předmět volit z nabídky školy.

V 7. ročníku:

Informatika,
Konverzace v anglickém jazyce,
Sportovní aktivity.

V 8. ročníku:

Informatika,
Konverzace v anglickém jazyce,
Konverzace v německém jazyce,
Seminář z přírodovědných předmětů,
Sportovní aktivity.

V 9. ročníku:

Volba povolání,
Konverzace v anglickém jazyce,
Sportovní aktivity,
Informatika.

Mezi nepravidelně opakující se činnosti patří činnost kulturního klubu, výtvarné dílny, lyžařské kurzy a účast v soutěžích a olympiádách.

Kulturní klub je určen žákům 6. až 9. tříd, kteří mají hlubší zájem o kulturu. Vyjíždějí pravidelně na divadelní představení do Prahy, Kolína, Hradce Králové, navštěvují koncerty a jiné kulturní akce.

Výtvarná dílna organizuje tematicky zaměřené akce, například předvánoční dílna (vizovické pečivo, výroba vánočních svícňů a dárků z kůže) a zájezdy na výstavy do galerií.

Při organizování lyžařských kurzů jsme se nespokojily s rozsahem daným učebními osnovami (jeden týden v 7. ročníku), ale umožňujeme žákům 2., 4. a 7. ročníku výjezd na lyžařský kurz. Vedle toho mohou třídní učitelé sami organizovat letní a zimní školy v přírodě.

Velký zájem je také o jazykové kurzy, které zabezpečují naši učitelé a anglický lektor. Jedná se o:

- jazykové kurzy anglického jazyka pro začátečníky,
- jazykové kurzy anglického jazyka pro málo pokročilé,
- jazykové kurzy anglického jazyka pro velmi pokročilé,
- kurz konverzace v anglickém jazyce,
- jazykové kurzy německého jazyka,
- jazykové kurzy francouzského jazyka.

Samostatnou kapitolou, která již stojí na vysoké profesionální úrovni, jsou sportovní třídy, které jsme ve škole zřídili ve spolupráci s fotbalovým klubem RMSK Cidlina. V těchto třídách, mimo běžné výuky, je komplexní příprava pro vrcholový fotbal. Žáci mají kromě dvou hodin běžné tělesné výchovy další tři hodiny sportovních her a dále žáci absolvují přípravu s příslušným mužstvem, ve kterém hrají mistrovská utkání. Žáci těchto tříd hrají

nejvyšší žakovskou ligu, kdy jejich soupeři jsou např. výběry Liberce, Hradce Králové, Bohemians Praha nebo Jablonce. Tři žáci těchto tříd se již stali reprezentanty České republiky ve fotbale.

Jedná se celkem o 34 různých aktivit, proto jsme přesvědčeni o tom, že každý žák naší školy si může z této nabídky vybrat to, co ho bude bavit, kde bude mít úspěch a kde si zpříjemní „školní nudu“.

Milan Štoček

Navštívili jsme muzeum

Dne 23. listopadu 2001 podnikli žáci ZŠ Klicperova v Novém Bydžově poznávací exkurzi do Německa, kde navštívili město Dráždany. V tomto městě jsme se nejprve vykoukali v kryté plovárně s tobogánem a divokou řekou ve venkovních prostorách. Poté jsme navštívili muzeum, které určitě rozšířilo obzor poznání našich žáků. Jednalo se o Das Hygiene - Museum (Zdravotnické muzeum). Zde si mohli prohlédnout nejen zajímavou expozici z oboru zdravotnictví, ale i otestovat své vlastní schopnosti a znalosti z biologie člověka. V této expozici se nachází snad úplně všechno o lidském těle muže, ženy, dítěte a o těle zvířat. Nejvíce však zaujala žáky skleněná figurína ženy, která jim naprosto jasně umožnila zhlédnout, jak jsou v lidském těle rozloženy jednotlivé orgány. K prohloubení našich poznatků nám posloužila česky namluvená audiokazeta. Každý si mimo jiné také mohl mikroskopicky prohlédnout různá onemocnění, způsobená virem HIV i další jiné druhy onemocnění.

Velice poutavý byl test stability rovnováhy lidského těla. Žáci si sami vyzkoušeli, kdo má jakou stabilitu rovnováhy, při chůzi v určitých časových intervalech a za jistých podmínek.

Expozici jsme poutavě prohlíželi 2 hodiny a ještě to bylo málo. Velkou výhodou návštěvy tohoto muzea bylo, že jsme měli bezplatný vstup. To ušetřilo kapesné našich žáků, které pak „úspěšně“ utratili v nákupních centrech. Ta jsme navštívili při zpáteční cestě domů.

Přijemnou jízdu nám zajistila autobusová doprava MH TOUR BUS pan Miloslav Heřmanský. Přivezli jsme si hezké zážitky.

Mgr. Eva Hušková,
učitelka NJ

Kam se rozhodnu, čím budu?

Na tuto otázku stále ještě hledají odpověď mnozí žáci 9. ročníků. Datum 28. února 2002 - den odevzdání přihlášek do středních škol a středních odborných učilišť se pomalu blíží a v tomto životním rozhodnutí se snažíme našim žákům pomáhat.

Během září navštěvujeme Úřad práce v Hradci Králové a Presentaci středních škol a středních odborných učilišť na Sřelnici, také v Hradci Králové.

V letošním školním roce jsme zařadili do našeho programu i výstavu Škola 2001 v Aldisu.

Koncem listopadu - 29. 11. 2001 jsme připravili na naší škole setkání zástupců SŠ a SOU s rodiči a žáky 9. ročníků. Tato naše akce se opět setkala s příznivým ohlasem ze strany zástupců SŠ a SOU i rodičovské veřejnosti. V letošním roce se tohoto setkání zúčastnili i rodiče žáků 8. ročníků.

Každým rokem se na úspěšnosti této akce podílejí i vybraní žáci 8. ročníků. Letos vítali naše hosty i rodiče dokonce ve společenském oblečení a svým vystupováním přispěli k dobré reprezentaci naší školy.

Marie Bičíšřová

Co byste řekli výletu za čerty?

Takový výlet si vybrali členové Kulturního klubu na ZŠ v Klicperově ulici v Novém Bydžově.

A kam jsme se za nimi vydali?

V sobotu 15. prosince 2001 do Vinohradského divadla, kde v režii Jiřího Menzla jsme si připomněli našeho známého autora Jana Drdu. Jeho hra Dalskabáty hřišřná ves aneb Zapomenutý čert se v Divadle na Vinohradech již dvakrát úspěšně uváděla, ale komedie Hrátky s čertem se objevuje na vinohradském jevišti poprvé.

Všichni jsme byli potěšeni touto pohádkovou veselohrou plnou mimořádně krásy českého jazyka a bohaté pohádkové řeči, různých slovních hříček a vtípů.

Pohádka s princeznou Dišperandou, energickou služebnou Káčou, svatouškovským poustevníkem Otcem Školastikem a dobráckým andělem Teofilem patří také k těmto vánočním dnům. A Martin Kabát, ten se přičinil o to, aby jako ve všech pohádkách zvítězilo dobro nad zlem.

Naši vánoční náladu ještě zdvojnásobila i procházka po nádherně vyzdobeném a vánočními svěťilkami rozřáženém Staroměstském náměstí.

Marie Bičíšřová

Počítačové kurzy a další vzdělávání pedagogických pracovníků

Na začátku tohoto školního roku jsme přemýšleli mimo jiné nad tím, jak zvýšit počítačovou gramotnost učitelů na naší škole. Ti sice s počítači pracují, ale zdaleka nevyužívají všechny možnosti, které tato technika nabízí. Také jsme si byli dobře vědomi toho, že podle dokumentů schválených v rámci SIPVZ (Státní informační politika ve vzdělání) má každý učitel do konce roku 2005 složit zkoušku ECDL Start.

Rozhodli jsme se tedy připravit pro naše učitele cyklus školení, která jsme nazvali „Základní kurz počítačové gramotnosti“. Obsah kurzu je rozdělen do čtyř základních částí (v souladu se čtyřmi základními moduly ECDL - European Computer Driving Licence - evropského počítačového „řidičáku“):

1. Základy informačních technologií (přinos práce na PC a jeho využití v praxi, bezpečnost dat, autorská práva, seznámení s hardware a software, operační systémy a druhy aplikací, počítačové viry a ochrana proti nim)

2. Používání PC a správa souborů (práce v prostředí MS Windows, tvorba adresářové struktury, kopírování a další činnosti se soubory a složkami, nastavení uživatelského prostředí na počítači)

3. Textový procesor (práce s textem na počítači, formátování písma, odstavců a dokumentu, práce s objekty, základní typografická pravidla pro texty, možnosti uložení dokumentu, tisk, atd.)

4. Internet a elektronická pošta (možnosti a služby internetu, vyhledávání informací na WWW, používání elektro-

nické pošty, další možnosti komunikace pomocí internetu)

Celý kurz je tvořen 15 dvouhodinovými bloky. Kromě učitelů z naší školy se k nám chodí školit i další pedagogové a ostatní zájemci.

Dalším krokem, který jsme v poslední době podnikli, byla snaha o získání akreditace u MŠMT (ministerstva školství), aby naše kurzy mohli navštěvovat pedagogové z blízkého okolí a jejich proškolení bylo možno hradit z prostředků vyčleněných na vzdělávání učitelů v rámci SIPVZ. Požadavky na vybavení školících středisek a odbornost lektorů, které před několika týdny vneslo MŠMT, bez problémů splňujeme. Výsledkem našeho snažení je skutečnost, že v roce 2002 budeme moci jako jedna z přibližně 20 škol v kraji takovoto školení pořádat.

Zajímavý je i fakt, že ministerstvem plánovaná náplň školení se prakticky neliší od našich představ a odpovídá obsahu již probíhajícího kurzu. Můžeme se tedy těšit, že v následujícím roce bude v naší počítačové učebně ještě nabitější rozvrh a že až do večerních hodin bude plná vzdělávajících se pedagogů.

Nechtěli bychom se ale spokojit s tím, čeho jsme zatím dosáhli. Pro příští rok plánujeme další počítačové kurzy (práce s tabulkovým procesorem, prezentační programy, počítačová grafika) nejen pro učitele novobydžovského mikroregionu, ale i pro nejširší veřejnost.

Evžen Müller

Proč sbíráme druhotné suroviny?

Škola byla vždy místem, kde se organizoval sběr. Na naší škole jsme od letošního školního roku vedle tradičního sběru (papír, kašřany, pomerančová kůra) přistoupili na sběr PET lahví. Důvody, proč jsme se pustili do tak rozsáhlého sběrového programu, který je časově, prostorově i organizačně náročný, jsou dva.

Samozřejmě je to důvod ekonomický, sběr prodáváme a výtěžek patří žákovské samosprávě, která jej zpátky vrací dětem. Nakupují se například ceny pro školní soutěže, odměňují se nejlepší sběrači. Jen za loňský rok jsme vybrali 20.400 Kč za starý papír, 2.200 Kč za kašřany a 2.000 Kč za pomerančovou kůru.

Druhý, možná podstatnější, je důvod výchovný. Chceme vychovávat žáky k ochraně přírody, k péči o životní prostředí, k ekologickému myšlení, ne pouze teoreticky ve vyučovacích hodinách, ale prakticky při činnosti.

Nejnáročnější je pro školu sběr PET lahví. Tento sběr, třídění a „pytlování“ provádějí sami žáci 6. až 9. tříd v době mimo vyučování. Každý žák se tak postupně musí zapojit do celoškolského sběru.

Věříme, že tento projekt pomůže do budoucna čistotě města, že zmizí nepořádek kolem sběrných kontejnerů, že se přestanou plnit příkopy v okolí města pytli s odpadky.

Milan Štoček

ZŠ KARLOVA - Z NAŠÍ ŠKOLY

Z činnosti Domu dětí a mládeže při ZŠ Karlova za rok 2001

Volný čas dětí a mládeže plní v současné době funkci relaxační, regenerační, kompenzační, sociálně preventivní a výchovnou. Součástí náplně volného času jsou z tohoto hlediska nejrůznější aktivity. Aktivní trávení volného času za přímého dohledu nebo vedení kvalifikovaných vedoucích vždy působí jako primární prevence negativních jevů. Na volný čas dětí a mládeže mají kromě daných celospolečenských podmínek vliv především rodina, stát, škola a školská zařízení. Ze školských zařízení zabývajících se volným časem dětí a mládeže, zaujímají největší objem střediska pro volný čas známá jako Domy dětí a mládeže. Činnost domu musí být pestrá, přitažlivá, ale i odborná jak v činnosti zájmových útvarů - činnost pravidelná, tak i při pořádání různých akcí - činnost příležitostná. Především musí vycházet z úzké spolupráce se školami v Novobydžovském regionu. Cílem všech pedagogických pracovníků je snaha dětí v daném oboru zaujmout tak, aby se rozvíjela osobnost dítěte a bylo postaráno o jeho odborný a mravní růst. Nadále se snažit vytvářet kladný vztah dětí a mládeže ke kolektivu a zodpovědnosti k práci. Dbát na čistotu a úpravu okolí DDM, vychovávat děti k zodpovědnému vztahu ke společnému majetku, otevřeně vystupovat proti vandalismu. Vzhledem k narůstajícímu vandalismu v prostorách parku DDM bylo přistoupeno razantním rozhodnutím ke zvýšení oplocení parku, který bude veřejnosti zpřístupněn pouze v provozních hodinách DDM. Zájem o činnost v Domě dětí se v některých oblastech za poslední dva roky rozšířil. V zájmových útvarech JUDO, RYBÁŘI, HOKEJ a TURISTIKA došlo k velkému nárůstu dětí. Proto například došlo ke stavební úpravě kluboven číslo 17 a 18 - probourání příčky a tím se zvětšil prostor pro činnost ZÚ JUDO. Odpadlo náročné pokládání a bourání TATAMI při každém kroužku, což bylo pro děti velmi náročné. Tím se také uvolnil sál pro další spontánní činnost. Pro ostatní ZÚ je prostor domu dostačující za předpokladu, že zájmové útvary HOKEJ, KOŠÍKOVÁ, VOLEJBAL, ŠACHY, HASIČI, OCHRÁNCI PŘÍRODY a RYBÁŘI zůstanou na odloučených pracovištích.

Uspokojování volného času dítěte se může bezprostředně projevit dle známého úsloví „Kdo si hraje, nezlobí“.

Neuspokojování může naopak mít odraz ve skryté frustraci vedoucí až k různým formám agresivity a dalších společensky nežádoucích projevů.

V naplňování volného času dítěte mimo školu v našem regionu sžívá v současné době Dům dětí a mládeže při ZŠ Karlova velmi důležitou úlohu. V činnosti pravidelné zahrnuje přílehlé obce Prasek, Měník, Lužec nad Cidlinou, Hlušice, Smidary, Skřivany. V činnosti nepravidelné i Nechanice, Chlumec nad Cidlinou a Městec Králové. Dále v mnoha soutěžích, které pořádáme během školního roku zasahuje naše činnost prakticky po celé České republice. Jedná se o soutěže v šachu, rybaření, judu, soutěže hasičské a cykloturistické výlety. Zájmový útvar ledního hokeje zahrnuje do své činnosti v rámci soutěží nejen region, ale celé východní Čechy.

Příležitostná zájmová činnost je naplňována formou jednorázových akcí a soutěží. V tomto kalendářním roce bylo uspořádáno 172 akcí s celkovou účastí 5670 dětí. Akcí o S+N bylo uspořádáno 97 s počtem dětí 3589 a počtem hodin 861 přímé výchovné práce. To nám tedy vychází 4 akce týdně s účastí 118 dětí.

Pravidelná zájmová činnost byla uskutečňována ve 25 zájmových útvarech s celkovým počtem 534 dětí. Vedením ZÚ bylo pověřeno 18 externích pracovníků a 3 interní pracovníci DDM. Kolektiv externích pracovníků je již několik let stabilizován. Ročně se obmění maximálně 1 - 2 pracovníci. Čtyři externí pracovníci pracovali dobrovolně.

Zájmový útvar judo pod vedením p. Jaroslava Hnáta trenéra II. třídy měl po celý rok velmi dobrou úroveň. Především jeho přispěním a iniciativou mají členové zájmového útvaru k dispozici speciálně upravenou místnost s tatami a zrcadlovou stěnou sloužící pro správný nácvik chvatů. V minulém školním roce se můžeme pochlubit nejen dobrými sportovními výsledky v okresních soutěžích, ale i umístěním v republikové soutěži kategorie: chlapci Lihan Pavel - II. místo, děvčata Matějovská Lenka - II. místo, Kopecká Štěpánka - II. místo

Vedoucí zájmového útvaru tak jako v loňském roce zajišťoval během roku sponzory a podstatná část soutěží, jejichž počet je uveden v tabulce, je hrazena ze sponzorských prostředků mimo rozpočet DDM.

Zájmový útvar lední hokej byl rozdělen na přípravku a hráče technicky zdatné, kteří se účastnili soutěží. Hokejová výstroj pro ZÚ byla doplněna o nové součásti, jako jsou chrániče krku, rukavice, lokty, kalhoty a výstroj brankáře. Dále byl zakoupen jeden komplet nových dresů.

Nejlepší hokejisté: brankář Petr Hůza, útočník Jan Kloz, obránce Filip Novák, střelec Jan Věchet.

Zájmový útvar šachy pracuje na odloučeném pracovišti v Hlušicích, kde je více zájemců o tento kroužek než v Novém Bydžově. Proto přistoupíme k tomu, aby tato soutěž byla rozšířena i v Novém Bydžově. Děti se zúčastnily 41 soutěží dle šachového kalendáře a jedné soutěže - Karlova koruna, kde je pořadatelem DDM. Těto soutěže se účastnilo 100 šachistů z celé ČR.

Zájmový útvar ochrání přírody pracuje na odloučeném pracovišti v Měníku, kde jsou po vzájemné dohodě využívány prostory ZŠ a odchovy CMS. Kroužek pracuje převážně v sobotu, děti dosahují vynikajících vědomostních znalostí v oboru ochrany přírody a myslivosti. Vedoucí ZÚ p. Čuma se účastní jako člen odborné poroty soutěže „Poznávání rostlin a živočichů“, kterou DDM každoročně pořádá pro celý region. Dále ZÚ uspořádal 1x soutěž „Zlatá srnčí trofej“ a 2x soutěž „Poznej a chraň“ s účastí 40 dětí na jednotlivých soutěžích.

V měsíci červnu proběhla soutěž ze znalostí myslivosti s účastí 86 dětí.

Zájmový útvar rybolovná technika vzhledem k dobrým výsledkům již potřetí získal pověření uspořádat „Pohár mládeže ČR v rybolovné technice“. Nad touto soutěží opět převzal záštitu starosta MÚ v Novém Bydžově. V této soutěži ze sedmi věkových kategorií byli zvláště úspěšní tito členové. V kategorii žáků zvítězil Ladislav Wolf. Mezi žákyňmi byla pátá Markéta Doležalová.

Zájmový útvar hasiči dosahoval vynikajících výsledků. Ve dnech 15. - 16. 6. v oblastním kole hry PLAMEN (Holice) získal I. místo. Dne 24. 6. se uskutečnily hasičské hrátky v Moravanech, kde získal tento ZÚ II. místo. Na II. místě se umístil tento ZÚ také v Pardubické lize mladých hasičů 2000-2001. Při MISTROVSTVÍ republiky ve hře PLAMEN 2001 v Chocni obsadili III. místo.

Zájmový útvar turistika a cykloturistika připravil ve spolupráci s cykloturistickou skupinou PAREKO dvě cykloturistické akce pro všechny občany z Nového Bydžova a okolí. Byly to výlety na Hrádek u Nechanic a na hrad Trosky, kterých se zúčastnilo celkem 71 lidí. Pro velký úspěch se v příštím roce budou obě akce opakovat.

Za zmínku stojí také velký úspěch, kterým překvapil desetiletý Jan Ploc, protože se dokázal vyrovnat dospělým členům cykloturistického výletu na hrad Trosky a ujel vzdálenost 103 km bez sebemenších známek únavy.

Pro širokou veřejnost byl také připraven kurz rokenrolových tanečních, který se uskutečňoval v měsíci říjnu - prosinci 2001 a byl určen nejen pro děti, ale i pro dospělé.

LETNÍ ČINNOST

V týdnu od 9. 7. - 13. 7. proběhla v DDM akce „Výukové hrátky s počítači“. Účastníci této akce se naučili základní obsluhu osobního počítače se seznámením programů MS DOS a M602. Ve volném čase se soutěžilo a hrály se různé počítačové hry zaměřené na správnou a především rychlou obsluhu PC. Denně po celý týden bylo na této akci přihlášeno 7 dětí z Nového Bydžova a okolí.

V týdnu od 16. 7. do 20. 7. se uskutečnilo 5 cykloturistických výletů. 1. výlet na Bradu, Přívýšinu a Pařez. 2. výlet na Zebín, Valdštejnskou lodgii a Valdickou bránu. 3. výlet do Prachovských skal. 4. výlet na Kumburk, Bradlec a Tábor. 5. výlet do Prachovských skal

Těchto akcí se účastnilo denně 8 chlapců a 2 dobrovolní pracovníci jako pomocný pedagogický dozor. Každý den se vyjíždělo z Nového Bydžova v 7.10 hod. a návrat se řídil podle výkonu nejslabšího účastníka mezi 19.00 - 21.00 hodinou. Tuto akci jsme v období letních prázdnin pořádali již podruhé a dětem se velmi líbila a z těchto důvodů ji budeme v příštím roce opakovat - výše jmenované akce zajistil a připravil pan J. Klapště vedoucí oddělení techniky. Veškeré cykloturistické akce se uskutečňují především za vydatné pomoci cykloturistické skupiny PAREKO z Nového Bydžova, protože se tak zajistí potřebný pedagogický dozor a zkušební průvodci, na které je spolehnutí za každé situace.

Letní tábor Plátěná osada proběhl ve dnech 28. 7. - 11. 8. s účastí 90 dětí. Pět oddílů bylo zařazeno do celotáborové hry s názvem AKTA X a dětem se velmi líbila. Jeden oddíl byl naším zájmovým útvarem košíkové a na táboře měli letní soustředění. Využívali prakticky denně pronajaté hřiště v Turnově, kam denně dojížděli vlakem. Jednotlivé oddíly dětí byly rozlišeny různobarevnými tričky, což bylo součástí celotáborové hry a snažily se při plnění jednotlivých úkolů (každé dítě se stalo agentem tajné služby) získávat co nejvíce táborových peněz „Plátáček“, což bylo jedním z cílů hry. Děti se v podstatě učily správnému chování v přírodě, táboření pod širákem a mnoho dalších turistických dovedností. Tábor byl v letošním roce pořádán již potřetí a díky dobré práci všech zúčastněných a hezkému počasí se vydařil.

Jaroslav Klápště,
pracovník DDM

NOVÁ ODBORNÁ UČEBNA fyziky a chemie na ZŠ Karlova ul.

1. září 2001 žáci 1. stupně naší školy nastoupili do nových prostor přístavby školy, což byla asi nejvýznamnější událost školy od roku 1992, kdy byla ke škole přistavěna školní jídelna.

Kromě toho jsme od začátku roku 2001 připravovali akci, která vede k dalšímu zkvalitnění podmínek výuky na ZŠ Karlova ul. Rozhodli jsme se, že zrekonstruujeme odbornou učebnu fyziky a chemie, která již nevyhovovala požadavkům moderní výuky.

Byla postupně provedena rekonstrukce elektroinstalace, rozvodů vody, učebna byla napojena na počítačovou síť. Skříň jsme zabudovali do zdí, aby se rozšířil prostor v učebně.

Učebna byla kompletně vybavena novým nábytkem, do každé lavice je zavedena elektrika a voda. V katedře je rovněž vyvedena voda, elektrozařízení, kterým se ovládá rozvod elektřiny po třídě, elektrické stahovací rolety a promítací plátno. Učitel má k dispozici počítač se zavedeným Internetem, který je hojně využíván při výuce. Škola zakupuje rovněž výukové programy, které jsou žákům promítány buď z videa nebo z počítače z CDROMů přes dataprojektor, který umožňuje velkou projekci na promítací plátno.

Škola tak získala odbornou učebnu, která svými parametry se může měřit s těmi nejlepšími.

Přejme žákům, aby výsledky jejich práce odpovídaly podmínkám, které škola pro ně vytvořila.

„Mladí hvězdáři z Karlovky“

Večerní zájezdy na hvězdárnu v Hradci Králové se staly na naší škole již tradicí. Listopadové páteční večery patří zájemcům o astronomii nejen z řad veřejnosti, ale i žákům naší školy. Děti se při návštěvě hvězdárny seznamují se sluneční soustavou, s jednotlivými planetami, Měsícem a souhvězdími. Největšímu zájmu se těší planetárium a pozorování dalekohledy za jasné noční oblohy. Vzdálené světy planet se přibližují a měsíční povrch se zdá na dosah ruky. O pohádkově říši hvězd dovede poutavě vyprávět dlouholetý a zkušený pracovník hvězdárny p. Bartoška.

Poděkování patří Sdružení rodičů a přátel ZŠ Karlova, který nám tyto zájezdy sponzoruje. Vesmír je stále ještě velkým otazníkem. Možná, že ho „mladí hvězdáři z Karlovky“ jednou rozluští.

Věra Skalická

Humanitární akce na ZŠ Karlova ul. Nový Bydžov

V době, kdy se celý civilizovaný svět spojuje v boji proti barbarství a terorismu, nezůstává ani Základní škola Karlova v Novém Bydžově stranou. Děti, které tuto školu navštěvují, jsou vedeny svými pedagogy k tomu, aby nebyly lhostejné k utrpení druhých, aby se dovedly zastat těch, kteří pomoc potřebují. A to nejen slovy, protože slova jsou sice dobrá, ale v zimě příliš nezahřejí. A tak v rámci tradice, kterou tato škola má, vznikla myšlenka uspořádat humanitární sbírku šatstva a domácích potřeb pro ty, kteří se nemají tak dobře jako my. Domluva se Střediskem sociální pomoci, které je zařízením OS Diakonie v Úpici, potvrdila, že myšlenka je správná, že je dost lidí, kteří naši pomoc potřebují. Ať už jsou to naši sociálně slabí občané, nebo trpící ve státech, kde se bojuje, kde je válka.

A tak v pátek 9. listopadu a v sobotu 10. listopadu přinášely děti i dospělí své dárky do školy. A bylo jich hodně. Bundy, kabáty, čepice, prádlo, no prostě vše, co by mohlo ještě někomu prospět zaplnilo chodbu školy. Dary byly dávány péčí pracovníků školy do pytlů, aby sbírka mohla být snáze naložena. Ale nebylo to jen ošacení. Bylo hezké, že se objevily i dárky v podobě hraček. Myslet na ty nejmenší je velice záslužné a lidské. Množství dětského teplého oblečení, které občané darovali, o tom svědčí. Ke sbírce přibyla i funkční televize a nádobí. A tak bylo možno v sobotu naložit přes půl kamionu těmito dary.

Poděkování patří Vám všem, vážení spoluobčané, kteří jste věnovali svůj čas a přinesli jste věci, které jistě prospějí a zahřejí ty méně šťastné. Všichni, kteří se na sbírce podíleli, si vlastně dali sice předčasný, ale o to hezčí dárek pod vánoční stromeček. Až budete stát u rozzářeného stromku, může Vás hřát pocit, že jste pomohli bližnímu v nouzi. Stálo to za to. Poděkování patří i SRPŠ, které přispělo tím, že zabezpečilo pytle ke zdárnému zabalení sbírky, i pracovníkům školy, kteří věnovali svůj čas a sbírku zabezpečovali. Akce jistě nebyla poslední. Lidskost a cit je třeba pěstovat stále.

Ještě jednou díky a hodně zdraví všem.

ZŠ Karlova Nový Bydžov

Sedmdesát let speciálního školství v Novém Bydžově

Počátky profesionální organizované péče o mentálně postižené jedince v českých zemích se datují rokem 1871. Tehdy všestranný lékař MUDr. Karel Slavomil Amerling založil v Praze první ústav tohoto druhu, zvaný Ernestinum. Jako vyznavatel J. A. Komenského usiloval o vzdělávání matek a jako pedagog se zaměřil na uplatnění mentálně retardovaných v praktickém životě. V roce 1902 byl jeho pokračovatelem MUDr. Karel Herford, zakladatel dětské psychopatologie, dokumentarista. Před 1. světovou válkou nelze opomenout Františka Čádu, organizátora sjezdů učitelů - defektologů. Zakladatelem moderního speciálního školství se stal až po roce 1918 náš krajan Josef Zeman, původně náhodný učitel, později zemský inspektor. Jeho působení směřuje ke zřizování sítě pomocných škol, kterých na konci jeho působení v roce 1948 bylo v ČSR asi 600.

Před 70 lety dne 1. 9. 1931 byla z rozhodnutí okresního školního inspektora zřízena v našem městě jedna třída pomocné školy, kterou navštěvovalo méně než 20 žáků. Zakládajícím ředitelem byl pan Josef Jelínek. Škola byla umístěna v budově chlapecké školy, dnešní ZŠ Klicperova. Za druhé světové války byla chlapecká škola obsazena německým vojskem a pomocná škola se stěhovala do školy dívčí, dnešní ZŠ Karlova. V roce 1945 se opět vrátila do školy chlapecké, byla již dvojtřídní a řídil ji pan Antonín Janda. Název zvláštní škola je užíván od roku 1948. Na začátku 50. let byla přemístěna do budovy gymnázia, ředitelem v té době byl pan Miroslav Čihák. Teprve v roce 1965 dostala zvláštní škola stálou budovu v bývalé vile pana Bromovského (do této doby dětský domov) a byla rozšířena na čtyři třídy. Školu od poloviny 70. let řídil pan František Málek. Počet tříd v roce 1985 vzrostl na osm, při škole byla organizována družina. Dílny a některé třídy byly umístěny ve vedlejší budově bývalého cukrovaru z r. 1842 a byly nevyhovující. Odbor školství v Hradci Králové z iniciativy města i školy rozhodl o modernizaci zmíněného starého cukrovaru - jeho administrativních budov čp. 1240 a školní rok 1985/86 zvláštní škola zahájila již v nové modernizované budově. Od roku 1990 pracoval ve funkci ředitele školy Ing. Jan Panocha. V současné době má škola 9 tříd, 1 oddělení školní družiny a školní klub. Od 1. 9. 1992 ke škole patří jedna třída pomocné školy, která je v budově ÚSP Skřivany. U školy je pracovní pozemek a sportovní areál (travnaté i pevné hřiště). V roce 1999 byla provedena plynofikace celého objektu, modernizace cvič-

né školní kuchyňky a zřízena malá počítačová učebna. Stále nevyhovující je tělocvična, problémy činí malé šatny. Žáci i učitelé se stravují ve školní výdejně - obědy připravuje sousední MŠ. Ve školním roce 2001/02 pracuje na škole 13 pedagogů a 4 technicko-hospodářští pracovníci. Zvláštní školu navštěvuje 71 žáků, pomocná škola má 10 žáků.

Při této příležitosti bych se ráda zmínila o obecné problematice zvláštní školy. U neinformovaných lidí často přetrvává povědomí zvláštní školy jako něčeho ponižujícího. Tento pohled pak odsuzuje naše žáky do nezáviděníhodných rolí. Je dobře si uvědomit, že všichni nejsme stejní a že míra školního nadání v žádném případě nevypovídá o kvalitách člověka. Ano, do zvláštní školy přicházejí děti s menším nadáním, někdy, žel - z rodinného prostředí, které dítě zanedbalo. Proto zvláštní školy jsou. Dítě, jehož vývoj je jiný (pomalejší) než u běžné populace, může být později společensky prospěšné i úspěšné. Je to samozřejmě individuální a velmi záleží na rodině. Není výjimkou, že žák zvláštní školy své vrstevníky po sportovní či pracovní stránce předčí. Zvláštní škola může pomoci dítěti najít ztracenou sebedůvěru, často nahrazuje i chybějící citové vztahy. Naši vyučení žáci jsou profesně věrní. V tom je jejich výhoda pro budoucí zaměstnavatele.

Za samostatnou zmínku stojí otázka některých rodičů. Spolupráce s nimi je jednou z nejtěžších oblastí práce na této škole; bez jejich podpory a součinnosti je však naše práce zcela bezcenná. Vedou-li rodiče dítě proti vzdělávání, proti škole, proti učiteli a proti povinnosti (a nejsou to ojedinělé případy), provinují se na něm hrubým způsobem.

Dalším problémem je negativní postoj rodičů při zařazování dětí do zvláštní školy. Víím, že žádného z rodičů tento fakt netěší, je to však převážně jediná možnost, jak uchránit dítě před stresem, apatií z neúspěšnosti, negací, depresí, psychologickými traumaty a tím poruchami chování a někdy i trvalým poškozením především duševního zdraví.

Jaké je postavení učitele zvláštní školy ve společnosti? Ne vždy je pohled ze strany veřejnosti na učitele-speciálního pedagoga správný. Neinformovaní lidé nutnost této pedagogické specializace nedoceňují. Jsem přesvědčena, že dobrý speciální pedagog musí mít „něco“ navíc. Především mimořádný pedagogický cit a takt, pedagogický optimismus, nezměrnou trpělivost, značnou míru cvičení, dobré diagnostické znalosti, umění komunikovat jak s žáky, tak s rodiči, musí být připraven vždy pomoci. V některých vyspělých státech

mohou ve speciálních školách učit jen ti nejzdatnější učitelé.

Dále mi dovolu malý zamyšlení nad naší dlouhodobou koncepcí školy. Největší důraz klademe na výchovu (pravidelná docházka, připravenost na vyučování, čistota, chování žáků mezi sebou, k dospělým, úcta k přírodě, k majetku). Tato problematika nám dělá nejvíce starostí. Občas se stane, že žák přestane poslední rok (či půlrok) zcela chodit do školy. Žel, škola nemá žádné účinné nástroje vedoucí k rychlé nápravě. Škola též nemá pádné řešení, které by zamezilo zanedbávání povinné výchovy rodičů - porušování § 217 (docházka, toulání dětí po setmění, nedodržování léčebného režimu, toxikomanie atd.). Prioritu mezi předměty má pracovní vyučování. Žáky vedeme k základním pracovním návykům - od každého řemesla kousek a k tomu trochu vytrvalosti. Víme, že je to v životě potřeba. Také sport má v naší škole nezastupitelnou roli a žáci jej provozují nejen v rámci hodin tělesné výchovy, ale i v kroužku sportovních her či ve volných chvílích. Máme vybavení pro bruslení, běžecké lyžování, cyklistiku, stolní tenis, nohejbal, florbal, kopanou, vybíjenou, šípky apod. Pravidelně pořádáme atletický víceboj, nohejbalový pingpongový, florbalový turnaj, dále turnaj v kopané a vybíjené. Některé třídy jezdí každoročně na týdenní školu v přírodě (turistika, cyklistika). Sportovní příležitosti jsou podmíněny dobrým chováním. Osnovy všeobecně vzdělávacích předmětů jsou: mnohdy příliš náročné a je na učiteli, aby vybral, naučil a důkladně procvičil především vědomosti zcela základní a v praktickém životě potřebné.

V poslední době se hodně hovoří o zrušení zvláštních škol a o integraci „zvláštních“ dětí do základních škol. Osobně nepovažuji tento nápad za nejšťastnější. Neberme těmto dětem jistotu, že škola nemusí být noční můrou, neberme jim pocit úspěchu. V „normální“ škole ho nezažijí. Nikdy nebudou schopni stačit pracovnímu tempu a nárokům této školy. Budou brzdou práce ostatních - třeba i naopak nadprůměrně talentovaných žáků. Jejich eventuální integrace posune i tak těžkou práci učitele prakticky za hranice možností. Je nebezpečí, že se stanou předmětem výsměchu spolužáků, neboť dětský kolektiv v tomto věku většinou tvrdě trestá odlišnost. Nechme je pokojně dospět a dorůst v jejich speciálních školách a speciálních odborných učilištích. Jen tak z nich mohou vyrůst vyrovnaní jedinci, kteří si pak již své místo ve společnosti najdou. Ano, najdou své místo jen ti vychovaní a pracovití.

Tafána Konečná,
zástupkyně ředitele školy

„Vzdělaností proti bídě“

Za posledních 15 let absolvovalo novobydžovské základní školy a zvláště školou asi 130 romských žáků; snad jen osm z nich získalo výuční listy. Dokud romská komunita nebude mít vlastní inteligenci a nevzroste její vzdělanost jako celku, nebude možné vyřešit ani ostatní problémy.

Tato základní myšlenka stála u zrodu projektu, který se pod názvem „Romská vzdělanost - cesta možností“ zrodil v jarních měsících letošního roku v budově Zvláštní školy našeho města. Celý projekt vznikl z iniciativy tehdejšího ředitele školy Ing. Panochy, kurátora OPD při OkÚ v Hradci Králové p. Kratochvíla, několika dalších učitelů a hrstky Romů, kteří chápou, že heslo Komenského „Vzdělaností proti bídě“ nejsou jen prázdná slova a že jeho naplnění by mohlo - byť v horizontu značně dlouhodobém - přispět k řešení romské otázky.

Předsedou Sdružení pro romskou vzdělanost, které pracuje pod záštitou Občanského sdružení pro kulturu města Nového Bydžova, se stal pan Zdeněk Mital. Jednou z prvních akcí byla schůzka romských rodičů 19. 9. 2001 v klubu Mekka, kde se hovořilo o záměrech a cílech sdružení a apelovalo na rodiče, aby své děti řádně posílali do školy, dbali na nutné školní vybavení, nenechávali děti zbytečně doma s mnohdy bezvýznamnými zdravotními problémy, dohlédli na využití volného času svých dětí, dbali na předškolní výchovu apod. Ačkoliv všichni rodiče byli romskými aktivisty na schůzku pozváni a účast přislíbili, přišli (ke škodě mladé generace) nakonec nemnozí.

Významnou aktivitou sdružení je práce romského klubu, který pod vedením pana Štefana Bužo pracuje od září ve Zvláštní škole. Děti si v klubu v klidu napíší úkoly a poté se věnují různým činnostem - sportovním, poznávacím, kulturním... Klub pracuje i o sobotách (event. nedělích), kdy se konají samostatné akce (výlet do lesa na houby, návštěva divadelního představení v místním kině, fotbalové utkání s žáky z Chlumce nad Cidlinou...) nebo se děti věnují herním a sportovním činnostem; také se připravují na vyučování. Pod vedením pana asistenta vytvořily děti první číslo školního časopisu; na konec listopadu je plánován víkend v Poniklé v Krkonoších na rekreačním zařízení MěÚ Nový Bydžov. Připravují vánoční besídku, kde vystoupí děti romské i neromské. Doufáme, že účast rodičů bude v tomto případě hojná.

Činnost ve sdružení je zcela dobrovolná a členství je otevřeno komukoliv s dobrými nápady a snahou pomoci řešení problémů, které - nebudou-li řešeny - stanou se v budoucnu neřešitelnými.

Taťána Konečná,
zástupkyně ředitele školy

Živá legenda českého humoru v Novém Bydžově

(Stručná zpráva o představení „S úsměvem idiota“ dvojice J. Vodňanský a P. Skoumal)

Původně jsem chtěl tento článek nazvat „Idiot v Novém Bydžově“, ale posléze jsem si to (ani nevím přesně proč) rozmyslel a název změnil.

Je to neuvěřitelné, ale v příštím roce to bude již 40 let, co se pánové Vodňanský a Skoumal potkali. Jejich svérázné písničky (hudbu psal Petr Skoumal, texty měl na svědomí Jan Vodňanský), básničky, skeče i pseudovědecké přednášky zaznamenaly u obecnosti okamžitě velký úspěch. V květnu 1969 měl v pražském Činoherním klubu premiéru jejich první autorský pořad S úsměvem idiota. Během následujících dvou let se konalo více než sto repríz představení a v roce 1972 vydal Supraphon jeho část na stejnojmenném LP.

V těchto letech mohli diváci navštívit v Činoherním studiu také jejich další pořady: Hurá na Bastilu, S úsměvem Donkichota, Delikátní deštník aneb Zuzanka s tajenkou a po roce 1973 v divadle Atelier Rande s piánem a také slavné Králíky pokusné (podle plakátu Vladimíra Jiráka na toto představení vznikla seriálová dvojice Bob a Bobek). Postupně se V+S pro komunistický režim stávali stále více nežádoucími (v roce 1977 podepsal Vodňanský Chartu 77). Po několik let vystupovali V+S velmi zřídká (pokud, tak pouze mimo Prahu) a vše vyvrcholilo rozpadem dvojice.

V osmdesátých letech šli oba protagonisté svými vlastními cestami: Petr Skoumal dál skládal písničky (například pro Michala Prokopa, Vladimíra Mišíka či Luboše Pospíšila) a také byl nějaký čas dokonce členem skupiny Vladimíra Mišíka ETC... Vychází mu i vlastní deska Se nezblázní (u Pantonu v roce 1989). Jan Vodňanský v té době mimo jiné spolupracoval s divadlem Sklep nebo Přemyslem Rutelem.

K setkání dvojice došlo na podzim roku 1989 v několika večerech s názvem Večirek rozpadlých dvojic (kromě V+S vystupovali také Jiří Dědeček a Jan Burian).

V 90. letech pokračují opět každý sám: Skoumal vydává řadu desek pro děti (Kdyby prase mělo křídla, Jak se loví gorila, Pečivo) i pro dospělé (Poločas rozpadu, Hotelové pokoje, Březen). Vodňanský se věnuje nejrůznějším činnostem. Sepisuje například knihu vzpomínek Zpívající memoáry, pokračuje v literární tvorbě pro děti, účinkuje v televizních programech i přednáší na Fakultě humanitních věd Univerzity Karlovy.

V roce 1999 se při příležitosti 30. výročí premiéry „Idiota“ V+S opět schá-

zejí a začínají opět vystupovat společně. Dne 20. října 2001 se svým pořadem přijíždějí i do Nového Bydžova.

I když je současné představení vybudováno na základech dnes již klasického kusu, nelze říci že V+S nemohou překvapit ničím novým. Mezi notoricky známé básničky vložil třeba následující:

„Roztrhnu ti roušku
od ouška až k oušku.

Pak Tě celou zulíbám
dívkou z hnutí Taliban.“

Jako reakci na v poslední době populární tzv. autorská čtení přidají svoje vlastní s názvem Pepan má pindoura. I v katalogu Bedřicha Bobše se po letech objevily nové přírůstky (třeba orientální muchláž, na které Bill Clinton beseduje se Saddámem Husajnem o Monice Lewinské). Mezitím zazní spousta známých písní: Tak jako ve staré Anglii, Mauglí, České tajfuny, Skici Mici, Vědecký kongres, Naše pračka Zanusí (pozor, to jedno „s“ je zde správně), Maršálové a další. Vědecká přednáška rozebírá možnosti úspory času při tvorbě operního libreta zařazením nenulového počtu hluchoněmých postav. Dvě hodiny představení velice příjemně uplynuly a hrstka návštěvníků klubu Mekka se rozešla domů. Ve výčepu vedle se v té době dobře bavila daleko početnější skupina Bydžováků. To raději ani nemyslím na to, kolik dalších trávilo ten večer u televizoru. Je to zvláštní, ale i oni se mohli setkat s jedním ze dvojice V+S. Jako hlavní večerní program běžel totiž na Primě film Nezbedný bakalář z roku 1946, ve kterém se v jedné z dětských rolí objevil i Petr Skoumal. Jsou to paradoxy...

Závěrem si neodpustím jednu poznámku. Velice mě mrzí žalostná návštěva na představení V+S v Mekce, na představení dvojice, která má v naší kultuře místo nedaleko Voskovce a Wericha, nedaleko Suchého a Šlitra, nedaleko Divadla Jára Cimrmana. Kladu si tedy otázku: Má vůbec v našem městě smysl pořádat kulturní (ve skutečném slova smyslu) představení?

A aby toho nebylo málo: Těsně před představením mi nejmenovaná čerstvá absolventka nejmenované novobydžovské střední školy (nyní studuje kdesi na pedagogické fakultě obor český jazyk a hudební výchova) položila dotaz, kdo že to jsou ti pánové, co budou večer vystupovat...

No a to je konec článku „Živá legenda českého humoru v Novém Bydžově“.

-emu-

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA V NOVÉM BYDŽOVĚ

Nový Bydžov, město malé rozlohou i počtem obyvatel, se může pyšnit jako jedno z mála srovnatelných měst počtem i tradicí středních škol. Vždyť na území města působí čtyři střední školy, převážně s dlouholetou historií. Jedná se o gymnázium, střední odbornou školu, střední zdravotnickou školu a střední odbornou školu a střední odborné učiliště.

Dnes bychom vám chtěli blíže představit Střední odbornou školu se sídlem v ulici Jana Maláta na západním okraji města proti nemocnici, kterou bývalí absolventi i obyvatelé města nazývají „zemědělká“ nebo „ekonomka“.

HISTORIE ŠKOLY

Historie Střední odborné školy v Novém Bydžově je úzce spjata se vznikem zemědělského školství v Novém Bydžově.

O založení školy, která by poskytovala základní zemědělské vzdělání, se začalo jednat již koncem sedmdesátých let 19. stol. Teprve v roce 1883 hospodářský a lesnický spolek novobydžovského okresu schválil návrh na zřízení zimní hospodářské školy, která byla slavnostně otevřena 14. prosince 1884. Ze zemědělských škol tohoto typu byla jednou z prvních. Vznikla jen o rok později než nejstarší zimní hospodářská škola v Jičíně a ve stejném roce jako školy v Kuklenách a Rakovníku.

Nová škola neměla vlastní budovu. V prvních letech se vyučovalo v pronajatých místnostech budovy vedle gymnázia. Situace se zlepšila v roce 1893, kdy město pro školu zakoupilo a upravilo zvláštní budovu na Pražském předměstí.

Na počátku 20. století se počet žáků ustálil, od r. 1906 jednal zemský výbor o možnosti výstavby nové budovy. Návrh byl schválen v r. 1912 a v červenci se začalo se stavbou. Plány a rozpočet vypracovali pražští stavitelé Benedikt a Pacl a okresní zastupitelstvo zakoupilo potřebný pozemek. Nová budova byla slavnostně otevřena už 26. října 1913.

Při nové škole byl zároveň zřízen školní statek, internát a od roku 1914 zde začala výuka letní hospodyňské školy. Od té doby budova po celé meziválečné období sloužila jednak zimní hospodářské škole (od roku 1922 nazývané odborná hospodářská škola), jednak hospodyňské škole.

Rokem 1918 skončila kapitola zemědělského školství v Rakousko-Uhersku a začalo období v samostatné Československé republice. Rolnická otázka se stala jednou z nejožehavějších otázek poválečného vývoje.

Po několika silných poválečných ročnících (absolvovalo přes třicet žáků) se ve druhé polovině dvacátých let počet absolventů snížil v průměru o deset a ve třicátých letech došlo k dalšímu poklesu.

Odborná hospodářská škola nadále zůstávala okresní školou řízenou kuratorem. Až v roce 1936 se změnila ve školu zemskou.

Většímu zájmu veřejnosti se v té době těšila hospodyňská škola. Praktické zaměření a krátká doba studia (šest měsíců) jí získaly takovou popularitu, že od roku 1927 byla rozšířena na celoroční hospodyňskou školu o dvou vyučovacích bĕžích, zimním a letním.

Léta nacistické okupace poznamenala i život školy. Výuka sice nebyla zastavena, ba dokonce v roce 1943 v budově školy ještě začala výuka lidové zemědělské a učňovské školy zahradnické, ale atmosféra protektorátu zasáhla i sem.

Když ostatní školy ve městě začalo zabírat nacistické vojsko, staly se pro ně některé místnosti hospodářské školy náhradními učebnami. Počátkem roku 1945 byla nakonec zabrána i budova hospodářské školy.

Po ukončení druhé světové války v roce 1945 zahájila již v září výuku hospodyňská škola a učňovská škola zahradnická, v říjnu lidová škola zemědělská a počátkem listopadu zimní rolnická škola.

V prvním období po únoru 1948 ještě pokračovala výuka na zimní rolnické škole a na hospodyňské škole (do roku 1949) a původní lidová škola zemědělská byla vystřídnána základní odbornou školou rolnickou.

Od školního roku 1950/51 byla zahájena výuka dvouleté rolnické školy pěstelské. Na základě usnesení o nové organizaci zemědělského školství z června 1952 zde byla k 1. září 1952 zřízena dvouletá zemědělská účetnická škola pro kraj Hradecký.

Když bylo v roce 1956 rozhodnuto o přestěhování zemědělské účetnické školy do Jičína, sloužila budova školy dvouleté zemědělské mistrovské škole oboru pěstitel chovatel.

Po třech letech se zemědělská mistrovská škola přestěhovala do Hlušic.

K zásadní změně došlo v roce 1958. V tomto roce zde jednak zahajovala výuku zemědělská učňovská škola oboru pěstitel chovatel, jednak zemědělská technická škola oboru účetní evidence, která sem byla přemístěna z Hradce Králové.

Na zemědělské učňovské škole (od roku 1960 název zemědělské odborné učiliště) byly zavedeny dvouleté učební obory pěstitel a chovatel a od roku 1964 také nástavbové studium zemědělský mechanizátor. V roce 1964 učiliště v Novém Bydžově končilo a žáci přešli na zemědělské učiliště do Hlušic.

Zemědělská technická škola s novějším názvem střední zemědělská technická škola, obor ekonomika zemědělství, později střední ekonomická škola, obor ekonomika zemědělství se po redukci názvů středních škol v roce 1990 jmenovala střední zemědělská škola, obor ekonomika zemědělství a výživy.

Po roce 1989 došlo z iniciativy pedagogických pracovníků školy k inovaci učebních dokumentů oboru ekonomika

zemědělství a výživy tak, aby lépe vystihovaly změněné společenské a ekonomické podmínky. Po další spolupráci s Výzkumným ústavem odborného školství v Praze došlo ke schválení nového studijního oboru Podnikání a služby, který byl MŠMT v Praze na škole zřízen od 1. 9. 1992.

Od 1. 9. 1995 došlo ke změně názvu školy na střední odborná škola.

Počínaje školním rokem 1997/98 byla zavedena výuka nového studijního oboru Obchodní akademie.

Celkový počet absolventů do letošního roku je přibližně 6300.

SOUČASNOST ŠKOLY

V letošním školním roce studuje ve škole ve 4 třídách oboru Obchodní akademie a 4 třídách oboru Podnikání a služby 234 žáků. Oba obory jsou ekonomicky zaměřené.

Obchodní akademie je universální střední odborná škola obchodně podnikatelského zaměření, která připravuje žáky na výkon různorodých činností spojených s podnikáním a administrativou.

Obor Podnikání a služby vychovává žáky pro pracovní činnost v bankách, pojišťovnách, finančních a pracovních úřadech a na ekonomických úsecích výrobní sféry. V uvedených zařízeních vykonávají žáci praxi již v průběhu studia.

Studium obou oborů je čtyřleté, zakončené maturitní zkouškou z českého jazyka a literatury, účetnictví, ekonomiky, volitelného předmětu (cizí jazyk, výpočetní technika, matematika) a praktické zkoušky.

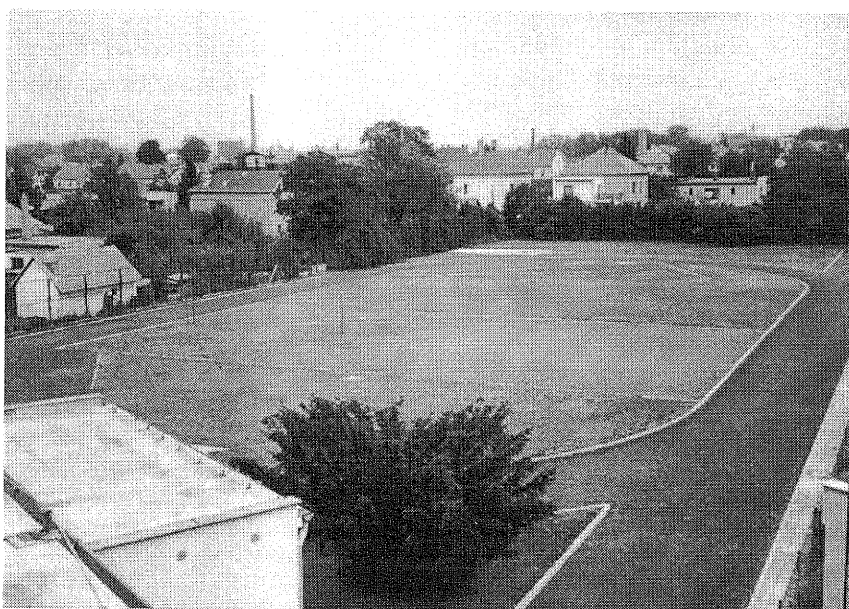
Ze všeobecných předmětů je důraz kladen na český jazyk a literaturu, matematiku a dva cizí jazyky (německý jazyk a anglický jazyk). Znalost těchto předmětů umožňuje absolventům ucházet se o studium na vysokých a vyšších odborných školách.

Cílem výuky odborných předmětů v průběhu studia je zvládnutí učiva tak, aby žáci mohli své znalosti uplatnit po ukončení školy v zaměstnání, případně v dalším studiu. Jedná se především o předměty účetnictví, ekonomika, výpočetní technika, finance a úvěr, marketing, management, právní nauka, obchodní korespondence, statistika, bankovníctví, pojišťovnictví.

Součástí výuky v obou oborech je práce s Internetem, ovládnutí kancelářské techniky (fax, kopírovací stroje, diktafony, telefon, skartovací stroje apod.), praktické ověřování znalostí a dovedností při praxích ve škole i ve státních a soukromých podnicích a institucích a v předmětu fiktivní firmy, zahraniční zájezdy, exkurze, besedy, přednášky, kulturní a sportovní akce.

Velmi bohatá je i mimoškolní činnost v rámci školy i domova mládeže.

Škola má velmi dobré zázemí, které pedagogickým pracovníkům umožňuje kvalitní výchovnou i vzdělávací práci. Jedná se především o vlastní tělocvičnu, atletický areál, ubytovací zařízení, školní jídelnu, byty pro zaměstnance a celkovou vybavenost odborných učeben. S touto oblastí, stejně jako s úspěchy žáků na soutěžích, mimoškolní činnosti, uplatněním absolventů na trhu práce, perspektivami školy i s jinými problémy vás seznámíme v některém dalším čísle Novobydžovského zpravodaje.

Sportovní areál školy

Adopce na dálku

Dětství, tak důležitá část lidského života. V tomto období by si měl člověk hrát, měl by se smát, učit se základním lidským hodnotám, rozvíjet své schopnosti, dovednosti - a hlavně by měl být šťastný. Je to základ budoucího života. Proč to všechno říkám ?

Na světě totiž miliony dětí každý den bojují o přežití - umírají na vyléčitelné choroby, žízní, hladem, jsou týrány, zapojováni do válečných konfliktů. Potřebují pomoc - NAŠI POMOC.

Nedávno jsem se setkala s projektem hradecké Diecézní charity, který je nazván ADOPCE NA DÁLKU. Před několika lety navázala tato organizace kontakt s biskupem Bernardem Morasem z diecéze Belgaum. Ta je situována v indickém státě Severní Karnataka. Žijí zde lidé negramotní a většinou jsou nezaměstnaní. Jejich obydlím je většinou rákosový příbytek s podlahou z udušané hlíny. Přepážkami je rozděleno na tři části - jedna pro dobytek. Děti jsou už od malička nuceny tvrdě pracovat, strádají hladem, většinou jim musí stačit jedno jídlo denně. Tím vším mizí šance na vzdělání (alespoň základní). A právě touto problematikou se projekt zabývá.

Jak pomoci? Buď jedna osoba, nebo skupina lidí (rodina, třída, škola, pracovní kolektiv aj.) přispěje minimálně 5000 Kč na rok, a to na základní vzdělání, školní pomůcky a potřeby dítěte v této oblasti. Tím je dítěti zaručena školní docházka, což představuje naději na důstojnější život. Osoba nebo skupina osob, která se rozhodne pomoci, se může obrátit právě na Diecézní charitu v Hradci Králové. Ta vám podá o dítěti základní osobní údaje a přiloží jeho fotografii. Prostřednictvím indického koordinátora Roberta Fernandese si s adoptovaným človíčkem můžete dopisovat (samozřejmě v angličtině). Dítěti je dopis přeložen do mateřského jazyka a jeho odpověď do angličtiny.

Na Gymnáziu v Novém Bydžově právě probíhá sbírka mezi žáky a profesory, kterým není lhostejný osud těchto dětí. Ty mají pouze díky příspěvkům lidí z jiných částí světa šanci na lepší život, na vzdělání, na důstojnější práci. Doufám, že vás náš čin bude motivovat k uvědomění si vaší síly. Síly pomoci.

Další informace vám může poskytnout Linda Dostálková, Gymnázium, V. C, Nový Bydžov nebo přímo Diecézní katolická charita, Velké náměstí 32, 500 01 Hradec Králové, telefon 049/506 31 35.

PRAEMIUM BOHEMIAE 2001

V České republice začala v roce 2000 působit „Nadace B. Jana Horáčka Českému ráji“. Nadaci založil podnikatel z Kanárských ostrovů Bohuslav Jan Horáček, který se rozhodl jednak pomáhat rozvoji rodného Českého ráje, jednak formou nadačních cen trvale oceňovat jedince, kteří se významným způsobem podílejí na rozvoji vědění a umění v naší zemi.

Nadační ceny nobelovského typu PRAEMIUM BOHEMIAE se budou udělovat každoročně ve dvou skupinách oborů osobnostem nebo skupinám osobností. První skupinu mají tvořit umělecké obory, přičemž jejich struktura není ještě přesně vymezena. Druhou skupinu mají tvořit obory ekonomie, medicína, chemie, fyzika, matematika a ochrana přírody. Kromě „velkých“ cen budou udělovány

i „malé“ ceny pro talentované studenty z oborů přírodních věd, kteří se v roce udělení ceny prosadí na světových soutěžích.

A právě první ceny PRAEMIUM BOHEMIAE pro studenty byly uděleny již letos. Správní rada nadace vyčlenila pro letošní rok v kategorii student celkem 685 tisíc Kč. V úterý 4. prosince 2001, v den 77. narozenin zřizovatele nadace, byly na zámku Sychrov za účasti předních představitelů vědy a školství slavnostně předány tyto ceny 25 studentům z celé České republiky. Byl mezi nimi i JIRÍ KYSILKA, čerstvý absolvent novo-bydžovského gymnázia a držitel zlaté medaile z mezinárodní chemické olympiády. Přehlídka českých medailistů celosvětových olympiád přinesla všem účastníkům velkolepý

zážitek a zároveň se stala pádnou odpovědí všem skeptikům, kteří si neváží kvality našeho školství.

Organizátoři akce očekávají, že nadační ceny PRAEMIUM BOHEMIAE („velké“ i „malé“) postupně získají prestižní postavení a že budou znamenat pro rozvoj vědy a umění v naší republice to, co nyní znamenají Nobelovy ceny pro svět. Mechanismus udělování studentských cen je navíc tak demokratický, že k ceně může dospět každý student střední školy, který má v příslušném oboru dostatek nadání a pílě a zúčastní se některé z mezinárodních olympiád. Přejme nadaci i studentům mnoho zduar!

PaedDr. Jaroslav Šedivý,
ředitel Gymnázia Nový Bydžov

PRO „STARÁK“ UŽ NEHRAJEME

Dne 1. prosince 2001 byl přizván náš ochotnický spolek D. D. T. co spoluvůrce večera konaného ku příležitosti otevření nového kulturního zařízení ve Starém Bydžově. Hezké to tam mají!

V 19 hodin a 15 minut show zahájeno projevem pana starosty. Následuje vystoupení našeho divadelního tělesa. Diváci v příjemně vytopeném sále se - jak napovídají reakce - baví vcelku dobře. Baví se - bohužel - i ti, kteří sedí u stolů na konci sálu. I přesto, že paní, oděnou v černý šat, spící v druhé řadě, nevzbudí, jest jejich konverzace tak hlučnou, že překřikující je herci si občas zákonitě připadají jako pitomci, kteří musí zatraceně tvrdě bojovat o udržení přízně panstva zhýčkaného snad dosavadním bohatým kulturním životem v obci, snad televizí Nova. Představení však nakonec vrcholí vcelku dlouhým potleskem, za který tímto ještě jednou jménem celého souboru děkuji.

Po technické pauze, kdy hoši z hudební skupiny Total Randall - protagonistky druhé části večera - připravují své, pro dnešní slavnostní večer obzvláště pečlivě naleštěné hudební

nástroje, rozeznávají se sálem tóny slavných písní skupin Olympic, Beatles, Queen, Deep Purple, Pink Floyd apod. Místní mladí nastupují na parket ihned při prvních tónech. Tančí a nahlas dávají najevo nadšení nad hudební produkcí již výše zmiňované skupiny.

Jiná nálada ovládne však nitra některých z dříve narozených. Ti neunesou útok decibelů a několik jich spěšně opouští sál. Na světě jest zápletka později trapně vrcholícího dramatu, ve kterém předvedou smutné divadlo na oplátku místní nám - účinkujícím. Kapela pozvaná ku všeobecnému obveselení stává se náhle kyselým jablkem sváru. Přichází starosta se svými muži. Striktně, takřka ultimativně nařizuje ztlumení produkce. Produkce ztlumena, účín moderní taneční hudby potlačen. Potlačeno hudebníkům způsobené příkoří, i když za skřípění zubů. Zábava, hudba i tanec se opět pomalu rozbíhají. Pokračuje však i hádání ve vedlejších výčepu - probůh - vždyť další z místních starousedlíků odchází domů i s rodinou! Běda, ach běda!

V té chvíli přenesen - i bez stroje času - celý krásný, novotou vonící kul-

turní stánek starobydžovský do dob drsné totality. Kdosi, patrně ten nejvyšší, jehož jméno obávám se - ze strachu o holou existenci - třeba jen šeptem vysloviti, dává příkaz svým pochopům: „Vypněte těm antikristům proud!“ A proud skutečně v té vteřině vypnut. Nástroje oněmí a na zlomek sekundy oněmíme hrůzou i my - jest to vůbec možné?

Jen nejstarší člen našeho divadelního spolku křepčí nevázaně: „Lidičky - totáč se vrátil - jsou léta sedmdesátá a mně jest opět šestnáct - vítež zpět - prchlý mi již v nenávratno sladký mládí čase!“

V nastalém tichu balí zahanbení hudebníci své nástroje. S hlavami studentem skloněnými odnášíme do přistaveného autobusu spěšně kulisy, kufry s kostýmy, reproduktory ... Odjíždíme do temné, mrazivé noci. Na zadním sedadle kdosi fňuká - iluze mládí pominula. Nebreč Pavle - než tohle, to raději těch zatracených pětáctýřicet.

Jan Skalický,
vedoucí ochotnického
souboru D.D.T.

BUDOUČÍ SESTŘIČKY NA ZKUŠENÉ V RAKOUSKU

Vedení Střední zdravotnické školy v Novém Bydžově již delší dobu uvažovalo o možnosti zapojení do grantových programů Evropské unie. Když jsme se dozvěděli o programu Leonardo da Vinci, který umožňuje hledat jako partnerskou organizaci v některé ze zemí Evropské unie nejen zdravotnickou školu, ale také nemocnici, rozhodli jsme se jednat. Na Internetu jsme vytypovali několik rakouských nemocnic, velikostí podobných novobydžovské Okresní nemocnici. Na písemnou výzvu zareagovala nejvstřícněji Všeobecná veřejná okresní nemocnice v Hall in Tirol.

Příprava stáže zabrala několik měsíců. Bylo nutné nejen dojednat podmínky stáže, stravování a ubytování studentek, ale také vyměnit oficiální zvací dopisy, vyplnit podrobnou přihlášku akce, založit zvláštní bankovní účet v měně Euro, podepsat smlouvu s každou z účastnic, atd. Jednání jsme vedli s nemocnicí, s ubytovnou, s českou národní agenturou programu Leonardo da Vinci a s odborem školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje.

Konečně bylo vše připraveno a osm studentek třetího ročníku, dvě čerstvé absolventky a jedna učitelka vyrazilo do světa sbírat zkušenosti.

Ubytování bylo zajištěno v ubytovně Křížových sester. Moderně a účelně zařízené jednolůžkové pokoje, samoobslužná kuchyň, společenská místnost s možností nákupu nealkoholických nápojů, vína, kávy, čaje, čokolády a sušenek, prádelna s automatickou pračkou, terasa se zahradním nábytkem a s nádherným výhledem na Alpy - to vše měly studentky k dispozici.

Hned druhý den po příjezdu nastoupily studentky na svá pracoviště. Stáž byla koncipována s cílem získat co nejvíce odborných ošetrovatelských zkušeností a jazykových dovedností. V praxi to znamenalo, že na určeném pracovišti během služby pracovala pouze jedna naše studentka, takže byla nucena komunikovat pouze v německém jazyce. Nebylo to jednoduché. Především ze začátku byla jazyková bariéra velkým problémem, ale stačilo několik služeb a děvčata zvládala komunikaci a ošetrovatelské výkony k plné spokojenosti personálu i klientů.

Všeobecná veřejná okresní nemocnice v Hall in Tirol je moderním zařízením, které poskytuje zdravotnickou péči v širším pojetí, než jak bývá zvykem u okresních nemocnic v České republice. Kromě základních oborů je zde také úrazové a urologické oddělení, radiologické oddělení a laboratoře jsou vybaveny nejmodernější technikou. Pokud si klient přeje, je hospitalizován na pokojích s nadstandardní výbavou. Detailovanou součástí nemocnice je i ošetrovatelský dům pro staré a chronicky nemocné klienty.

Základní vybavení každého oddělení je srovnatelné s vybavením našich klinických pracovišť. Z hlediska práce sester si naše studentky velice chválily širokou nabídku jednoúčelových pomůcek a dále celou řadu organizačních opatření, která sestřím zjednoduší práci. Každý pokoj byl vybaven myčkou podložních mís a močových lahví. Automatické otevírání dveří usnadní převoz pacientů i přesun prázdných lůžek z centrální úpravny a do ní.

Naše studentky velmi oceňovaly přístup rakouských sester, které je přijaly do kolektivu srdečně a byly ochotné děvčatům kdykoliv pomoci. Během šestitýdenního pobytu se studentky staly platnými členkami ošetrovatelských týmů, ze strany vedoucích sester bylo absolventkám nabídnuto zaměstnání a byla navázána nová přátelství. Při oficiálním přijetí ředitelkou ošetrovatelské péče paní Marií Grander byly vysoce oceněny schopnosti studentek, jejich píle a laskavý přístup ke klientům.

Premiérovou zahraniční stáž studentek Střední zdravotnické školy v Novém Bydžově hodnotila jak rakouská, tak česká strana velice pozitivně. Přáli bychom si, aby se tyto stáže staly do budoucna tradicí.

-SZS-

STÁŽ V RAKOUSKU

První den mé stáže jsem se seznamovala s oddělením. Staniční sestra mi ukázala všechny pomůcky a zařízení, které se na oddělení používaly. Seznámila mě s pracovní dobou a s ostatními členy zdravotnického týmu. Hned po seznámení jsem šla se sestřičkami k pacientům. Bála jsem se prvních reakcí pacientů, ale vše proběhlo v naprostém pořádku. Pacienti byli velmi vřící, spolupracovali se mnou a snažili se mluvit pomalu a spisovně. Další dny jsem se už snažila o ošetrovatelskou péči a o uspokojování potřeb nemocného. Úkony, které jsem prováděla sama, jsem už znala z České republiky. Například hygienická péče, aplikace léků, převazy ran, rušení infuzí, stlaní lůžka, měření fyziologických funkcí, odběry biologického materiálu, bandáže dolních končetin.

U výkonů, u kterých jsem si nebyla jista, jsem poprosila sestřičku, aby mi asistovala. Mezi tyto úkony patřilo cévkování ženy a muže, odsávání z tracheostomie a podávání umělé výživy gastrickou sondou.

Byla jsem velmi spokojena se spoluprací personálu i se spoluprací pacientů. Velice mě potěšilo pár vřelých a milých slovíček, která mi pacient po skončení mé práce řekl. Jsem skutečně ráda, že jsem tuto stáž absolvovala.

Kateřina Hilgerová,
studentka SZS Nový Bydžov

FIŠERŮV BYDŽOV 2001

Ve dnech 8. a 9. září 2001 se uskutečnil již 5. ročník festivalu dechových hudeb „Fišerův Bydžov 2001“, který uspořádala Nadace Divadlo 99 a Občanské sdružení na podporu kultury pod záštitou starosty města Ing. Pavla Loudy.

Jubilejní ročník festivalu byl zahájen v sobotu večer slavnostním koncertem Hudby hradní stráže a Policie ČR pod taktovkou plk. Mgr. Miroslava Hanzala a kpt. Mgr. Václava Blahunka. Náročný, zároveň však uchu lahodící koncertní program byl posluchači odměňován dlouhotrvajícím potleskem, který patřil nejen vynikajícímu orchestru jako celku, ale i jeho instrumentálním sólistům a zpěvákům - Ivaně Brožové, Ivanu Trnkovi a Františku Zahradníčkovi, který svůj krásný hlas propůjčil árii Kecalá ze Smetanovy opery Prodaná nevěsta. V populárních skladbách měli nemenší úspěch I. Brožová a I. Trnka, kteří jednak jednotlivě, jednak v duetu prokázali svou dobrou pěveckou úroveň.

V rámci slavnostního koncertu i při vystoupeních dalších dechových orchestrů zazněla také řada skladeb Josefa Fišery, na jehož počest je festival pořádán. Tento výborný muzikant, kapelník, dirigent a hudební skladatel působil dlouhá léta v Novém Bydžově i jeho širokém okolí a také v Praze, kde hrál mimo jiné v orchestru Jaroslava Maliny a ve filmovém symfonickém orchestru. Festival je tak oceněním zásluh Josefa Fišery na poli hudby, které zasvětil celý svůj umělecký život.

Dechová hudba zněla v Novém Bydžově i po celou neděli. Dopoledne to byla populární krojovaná Strahovanka z Prahy s kapelníkem Františkem Adámkem a zpěváky Martou Adámkovou a Františkem Merhautem. Pestrým a osvědčeným programem potvrdila tato kapela svou dobrou pověst v oblasti české dechovky.

Odpolední program zahájil velký Mládežnický dechový orchestr ZUŠ z Chlumce nad Cidlinou, který pod taktovkou Petra Raška a Jana Molingera osvědčil svou již tradičně dobrou kvalitu, kterou prokazuje nejen na festivalu „Fišerův Bydžov“, ale i na

jiných festivalech jak v České republice, tak i v zahraničí. S orchestrem vystoupila i skupina půvabných krásně oblečených a dobře se cvičených mažoretek, která zpestřila a obohatila jeho hudební program.

Po celý víkend panovalo na Bydžovsku chladné, deštivé a větrné počasí, které pořadatelům festivalu připravilo perné chvíle a organizační problémy. Nejen slavnostní zahajovací koncert Hudby hradní stráže a Policie ČR, původně koncipovaný jako „nocturno“ před osvětlenou novogotickou radnicí, ale i závěrečný koncert krojované malé dechovky Formanka z Prahy bylo totiž nutno přeložit z Masarykova náměstí pod střechu místní sokolovny. Přesto oba koncerty proběhly v plném lesku a před zcela zaplněným hledištěm.

Formanka podala pod řízením Mgr. Pavla Pelána brilantní výkon, který po pěvecké stránce reprezentovali I. Brožová, I. Trnka, K. Jindřich a jako host nestárnoucí Josef Zíma. Jeho pěveckým vystoupením s pečeti nejvyšší kvality byl festival „Fišerův Bydžov 2001“ zakončen. Koncert měl jedinečnou atmosféru, publikum nadšeně aplaudovalo a po závěrečné skladbě nechtělo účinkující z pódia propustit. Došlo tak i na přídávky a společný zpěv účinkujících s návštěvníky koncertu.

Co napsat na závěr? Vystoupení všech čtyř orchestrů a jejich sólistů, jakož i obětavá práce pořadatelů posunula 5. jubilejní ročník festivalu „Fišerův Bydžov“ na dosud nejvyšší úroveň a vysoko nastavená lafka je velkým závazkem do budoucna. Tím spíše, že obliba festivalu u veřejnosti a jeho návštěvnost se každým rokem zvyšuje. O tom svědčí i účast významných hostů z řad veřejných činitelů, odborných hudebních kruhů i partnerů festivalu.

K partnerům festivalu, bez jejichž podpory by se kulturní akce tak velkého rozsahu nedala uskutečnit, patřily HYPO, stavební spořitelna a.s. Praha, Živnostenská banka a.s., pobočka Pardubice, EGAP, exportní garanční a pojišťovací společnost Praha, pivovar HOLBA, Hanušovice, tiskárna Calamarus, Praha a PROMIL Nový Bydžov. Krásnou květinovou výzdobu podíjí zajistil a zdarma poskytl zahradník Jaroslav Mikulka, který je velkým milovníkem hudby a příznivcem festivalu.

Poděkování za úspěšný průběh festivalu patří proto nejen účinkujícím a pořadatelům, ale i všem festivalovým partnerům. Dalším ročníkům festivalu se sluší popřát mnoho zdarů.

JUDr. Vladimír Fišera
Praha

Závěrečný koncert Formanky z Prahy v sokolovně s Josefem Zímou jako hostem

DESET LET CHRÁMOVÉHO SBORU

V Novém Bydžově s většimi či menšími časovými přestávkami existoval vždy pěvecký sbor nebo zájmové pěvecké sdružení. Na stránkách tohoto zpravodaje byly občas vzpomenuity sbory Lubor a Ludiše.

Možná ale ne všichni občané našeho města vědí, že již téměř deset let se přečetli nadšenci a ti, kteří si rádi zazpívají, scházejí. Doprovázejí svým zpěvem svátky, které během roku všichni slavíme. Mám na mysli chrámový sbor zpívající při chrámu sv. Vavřince.

U zrodu tohoto sboru stála paní učitelka Ludmila Horová. Kdysi ve staré skříni kostela objevila pozoruhodný notový materiál. Zjistila, že je krásný a vhodný ke zpívání v chrámovém sboru. Nastala práce. Notový materiál - hlas po hlase - namnožit, hlasově náročná místa upravit pro naše pěvecké schopnosti. Případné textové a hudební nejasnosti si paní Horová s mužem dojeli nejednou upřesnit do pražských archivů. Tuto náročnou práci dělala z velkého nadšení a z lásky k hudbě naprosto

nezištně. Po celá léta byla hybnou silou naší amatérské pěvecké práce.

Během let jsme si troufli i na latinskou mši. Mladším překládaly ochotně význam slov starší zpěvačky - absolventky klasického gymnázia. Několikrát jsme byli pozváni, abychom zpestřili církevní obřady mimo naše město. V Chlumci o Vánocích, v Měníku na sv. Václava, loni o Vánocích v Husově sboru v Novém Bydžově. Všude nás mile přivítali a pohostili.

Někteří zpěváci se scházejí po celý rok (je nás asi deset). Jiní si přijdou zazpívat kolem Vánoc. Není tak snadné nacvičit na čtyři hlavní církevní svátky v roce nové skladby nebo i celou mši. Je to práce nelehká, ale krásná. Naši největší chloubou je Vánoční mše Jana Jakuba Ryby. Naučili jsme se dokonce obě její verze. Zpíváme ale vánoční mše i jiných autorů.

Během těch deseti let jsme se scházeli na zkoušky leckde. Někdy s laska-

vým svolením pana ředitele v místní hudební škole. (I on nám svým hlasem často pomohl.) Jindy jsme zkoušeli v objektu fary, a pokud se stalo, že nebylo kam jít, zkoušeli jsme zima - nezima přímo na kůru v kostele nebo v sakristii.

Rybova mše vánoční se v posledních letech, myslím, stala v Novém Bydžově již tradicí. Na tomto místě nesmím zapomenout na důležitou složku této mše. Jsou jí další nadšenci - muzikanti. Nejedna z nich bydlí mimo město, takže cesta na půlnoční mši a zpět jim zabere velkou část sváteční noci.

Náš sbor pěveckých vytrvalců si za ta léta rozumí. Je nám spolu dobře a často si zazpíváme i při významném životním jubileu některého z nás nebo při důležité události v rodině.

Třebaže nejsem věřící, jsou pro mne svátky se zpíváním v kostele krásnější, slavnostnější, lépe a více prožitá a dostávají další rozměr.

Za to vše Vám, paní Horová, patří velký dík.

Kateřina Dušková

Pocta Emě Destinové

Klub Emy Destinové v Novém Bydžově letos oslavil státní svátek 28. říjen účastí na slavnostním koncertu, který se konal v Praze v Obecním domě. Tento koncert byl věnován k počtě Emě Destinové. Obecní dům tím pokračuje v založení tradice oslav 28. října vždy na počest významných českých umělců. V minulém roce byl uskutečněn podobný koncert k počtě Jarmily Novotné, jedné z posledních žákyň Emě Destinové. V programu letošního koncertu byly vybrány skladby G. Verdiho, G. Pucciniho a B. Smetany v podání Symfonického orchestru hlavního města Prahy pod vedením dirigenta Rastislava Štúra a jako sólisté byli uvedeni tenorista Peter Dvorský a sopranistka Andrea Danková.

Účastníci zájezdu měli ještě před začátkem koncertu čas zhlédnout výstavu fotografií ze soukromého a uměleckého života Emě Destinové. Autorem této výstavy byl předseda celostátního Klubu Emě Destinové pan dr. František Fürbach.

Píseň „Kde domov můj“ ze hry Fr. Škroupa a J. K. Tyla v podání sopranistky Andrey Dankové zahájila koncert. Bohužel ohlášený věhlasný sólista Peter Dvorský byl omluven pro náhlé onemocnění. Slavnostní ráz tohoto významného koncertu zdůraznil ředitel Obecního domu pan Ing. František Laudát, který ve svém projevu vyzvedl světový význam Emě Destinové. Pak následovala ukázka originální nahrávky árie z opery Aida G. Verdiho v podání Emě Destinové.

V průběhu koncertu byly promítány na velkou obrazovku fotografie Emě Destinové v kostýmech z jejích operních rolí, což zvyšovalo působivost hudby a neustále připomínalo velký talent Emě Destinové. Tyto fotografie byly zapůjčeny ze soukromé sbírky člena pražského Klubu Emě Destinové pana Ladislava Olbricha.

Velké úspěchy sklízel orchestr FOK i sólistka Andrea Danková, která se v závěru rozloučila nejznámější árií Antonína Dvořáka z opery Rusalka.

Všichni účastníci zájezdu obohaceni o hluboký kulturní zážitek obdrželi ještě CD s hlasem Emě Destinové. Autorem tohoto mimořádného výběru CD je pan dr. Jan Králík, CSc.

Poděkování za tento hezký zájezd patří panu Petru Kebortovi (firmě AP-TOUR), který sponzoroval část dopravy.

Klub Emě Destinové Nový Bydžov

Sdělení Klubu Emě Destinové o další plánované akci: na jaro 2002 připravujeme zájezd na operní představení G. Verdiho Aida v provedení libereckého Divadla F. X. Šaldy.

Zájemci se mohou předběžně přihlásit na adresu: Klub Emě Destinové
Městský úřad
Nový Bydžov

Klub Emě Destinové v Novém Bydžově přeje všem svým příznivcům radostné vánoční svátky a v nadcházejícím roce 2002 hodně zdraví, spokojenosti a úspěchů.

PRVNÍ ČECH V ANTARKTIDĚ

(K 100. výročí narození dr. Václava Vojtěcha)

28. listopadu tohoto roku, přesně v den narození Václava Vojtěcha, byla pod stejnojmenným názvem otevřena výstava, kterou Městské muzeum v Novém Bydžově vzdává hold slavnému skřivanskému rodákovi.

Vernisáže výstavy se zúčastnili nejen představitelé rodné obce a našeho města, ale i současný český polárník dr. Michal Janouch, autor právě vyšlé knihy „180 dní ve službách krále Jiřího v zajetí ledu a sněhu“, a tři desítky dalších pozvaných přátel a příznivců muzea. Díky panu Karlu Černému mohli přítomní obdivovat i krásného psa sibiřského plemene husky, jehož dávní předchůdci byli nepostradatelnými pomocníky i v Antarktidě.

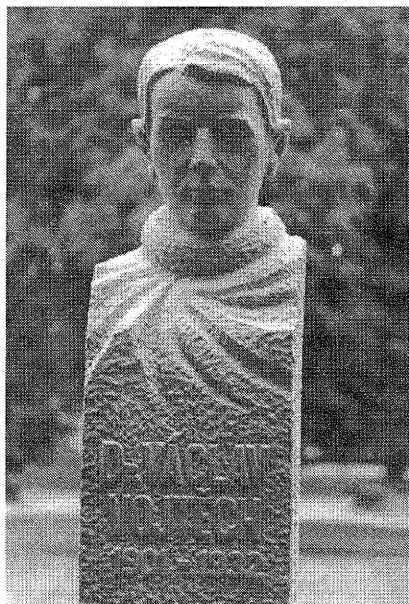
Atmosféru moře a dále přiblížila krátká hudební ukáзка, proslulá druhá věta „Hra vln“ impresionistické skladby Clauda Debussyho „Moře“. Následoval kratší projev ředitele muzea věnovaný zejména vztahu dr. Vojtěcha k rodnému kraji a dr. Janouch promluvil o současně Antarktidě a o českém podílu na hlavních polárních výzkumech. Z prostor galerie potom účastníci vernisáže přešli do haly ve 2. poschodí a za výkladu si pozorně prohlíželi exponáty výstavy, z nichž většina v naší zemi patří k unikátům. Přes čtyři sta fotografií ze vzácného Vojtěchova alba z Byrdovy expedice 1928 - 1930 bylo před výstavou přefotografováno na barevné negativy a návštěvník může reprezentativní výběr snímků vidět v dokonalých kopiích bez nebezpečí, že by původní fotografie staré už přes sedmdesát let při vystavení na denním světle utrpěly. Na závěr vernisáže mohli zájemci zhlédnout videozáznam Petra Langra z odhalení Vojtěchovy busty ve Skřivanech dne 28. září na parkovém náměstí nesoucím už dříve jeho jméno. Pískovcová plastika je dílem profesora hořické kamenické školy Michala Moravce.

Kdo se zajímá o historii polárních výzkumů, jistě četl Vojtěchovu knihu „Námořníkem, topičem a psovodem za jižním polárním kruhem“ a Byrdovu objemnější publikaci „S Byrdem na jižní točnu“. Jde o velmi zajímavá svědectví o odvaze, statečnosti a těžkých podmínkách více než osmdesáti členů expedice ve věku od 18 do 68 let. Právě otevřená výstava tato svědectví ještě doplňuje a umocňuje řadou neznámých fotografií, dokumentů a osobních předmětů z pozůstalosti dr. Vojtěcha, které jsou svou autentičností nezastupitelné. Výstava je

jedinečnou příležitostí pro žáky vyšších tříd základních škol a studenty středních škol, a to tím spíše, že prohlídku této výstavy je možno spojit i s druhou významnou výstavou „Svědectví starých map“. Muzeum očekává v tomto období i předem ohlášené návštěvy z řad dospělých a ponechá výstavu v muzejní hale i po květnu 2002, kdy budou expozice a výstavy pravidelně otevřeny o nedělích a svátcích vždy od 9 do 12 a od 13 do 17 hodin až do konce října.

V dnešním vzpomínkovém článku bychom chtěli připomenout jen několik základních dat z Vojtěchova života a upozornit i na některé opomíjené a méně známé okolnosti a souvislosti.

Václav Vojtěch spatřil světlo světa ve skřivanské myslivně čp. 90 dne 28. listopadu 1901 a při křtu dne 9. prosince mu

Busta dr. Václava Vojtěcha odhalená ve Skřivanech 28. září 2001

do katolické matriky vedle jména Václav zapsali Robert Josef. První léta chodil do skřivanské školy a vždy na ni rád vzpomínal, protože i jeho - jak uvedl později v dedikaci své knihy škole - „vychovávala pro život“.

Zcela jiný vztah měl k novobydžovskému gymnáziu, kde také v roce 1919 maturoval. Až po Vojtěchově smrti a dvacet let po maturitě byla zveřejněna jeho kompozice z oktávy, která velmi kriticky hodnotí většinu členů tehdejšího profesorského sboru i Vojtěchovo tehdejší chování. Oktaván Vojtěch mimo jiné napsal: „Býval jsem žákem dosti lehkomyšlným, líným. Můj prospěch

nebyl nikdy skvělý. Každou konferenci jsem musel propadnout. Učení se mně znechutilo. Okolnost tato zanechala ve mně jakýsi dojem. Hleděl jsem všemožně se z povinnosti této vyzouti. Dík mému otci se tak nestalo. Stal jsem se vážným, zamklým, poněkud zarputilým, nedůvěřivým. Několik p. profesorů jde s námi již od mladších let. Některým z nich mohu za mnohou věc děkovati. Někdy jsem se snažil opravdu dosáti lepší známky. Má snaha byla však vždy marná. Odtud moje nedůvěra. Nedůvěra ta trvá u mne až dosud. Nevěřím již ničemu na střední škole. Od těch dob jsem se nikdy nesnažil aspoň poněkud vyniknouti v jakémkoli ohledu. Všem jsem ustupoval. Byl jsem spokojen s každou známkou, jakou jsem obdržel. Ani dosud se nesnažím dosáti lepších výkonů. Mým přesvědčením jest: Gymnasium ve mně ubilo všechny lepší city...“ A Vojtěch pokračuje: „Nyní se však přiblížila chvíle, kdy opouštím navždy gymnasium. Jsem tomu velice rád, poněvadž vím, že pro mne začíná zcela jiný život. S nedočkavostí očekávám chvíli, kdy vstoupím na universitu. Čím více práce mne tam očekává, tím více se na ni těším. Mým cílem jest: Perná práce, třeba až do vysílení.“

Vojtěch tehdy ještě pomýšlel na studium práv a pokládal je za jediný vhodný obor pro sebe. V citované kompozici dále napsal: „Nejdu tam proto, abych šel jenom něco studovat, ale abych tam skutečně studoval, aby ze mne byl řádný člověk. Chci být své vlasti k prospěchu, ne ke škodě. Chci, abych vešel do života jakožto člověk pevný, dobře vyzbrojený, poctivý a spravedlivý. Pouze takové lidi náš národ potřebuje. Čím dále svět pokračuje, tím národ náš nebezpečnější a důležitější místo zaujímá. Tudíž podle toho musejí býti vypěstovány charaktery jeho lidí.“

Odvážná zповěď mladého Vojtěcha je zajímavou „zповědí dítěte svého věku“. Sedm let jako ostatní studenti prožíval dobu rakousko-uherské školy s jejími pedantskými, suchými a odosobněnými pány profesory, kteří k citlivým duším mladých byli často neteční a nevšímaví. Patřil tedy ke generaci, která až v oktávě prožila radost ze vzniku Československé republiky a změnu v chování většiny vyučujících pocítila jen krátce. Až později jako čestné výjimky z řad vyučujících Vojtěch připomínal profesora zeměpisu Vojtěcha Veselého a profesora dějepisu Antonína Šašinu, pozdějšího obětavého správce novobydžovského muzea.

Místo práv začal Vojtěch nakonec studovat historii a zeměpis na Filozofické fakultě Karlovy univerzity, ovšem bez zájmu stát se středoškolským profesorem. Postupně v něm převážil vztah k zeměpisu a k polárním výzkumům. Jak sám uvádí, k zásadnímu obratu došlo na podzim 1922, kdy byl ještě za studií Českým zemským archivem vyslán do Paříže, aby tam zpracoval materiál československé kolonie z let 1. světové války. Tehdy vlastně poprvé překročil hranice své vlasti a jednoho večera v Paříži se s ním udála velická proměna: „*Sotva kdy zapomenou na jeden večer v pařížském kinu blízko Sorbonny. Celá věc trvala sice pouze dvě hodiny, ale stačily na roznění plamene v mém srdci, jenž uhasne teprve mou smrtí. Sledoval jsem vzrušeně film tragické expedice kapitána Scotta k jižní točně. Bože! Zůstane mi v paměti po celý život. Vracel jsem se k němu v myšlenkách ve dne v noci a pronásledoval mne až do Prahy. Byl jsem zachvácen chorobou po polárních krajinách a bílé pláň naplňovaly moje vidiny. Skřivánské lesy staly se svědkem mého úplného probuzení a rozhodnutí.*“

Odtud však k uskutečnění snu vedla ještě dlouhá cesta. Ukončení studií, v letech 1924 a 1925 základní vojenská služba, po ní práce v Českém zemském archivu v Praze, v roce 1927 neúspěšná snaha získat finanční podporu na lyžařskou cestu Finskem za severní polární kruh, nezdar při jednání s polárníkem Nansenem o účast na projektované jarní cestě na Sibiř, od jara 1928 práce v pražské redakci tiskové kanceláře „Central European Press“, 22. června 1928 slavností udělení titulu doktora filozofie na Karlově univerzitě a pod vlivem stále častějších zahraničních zpráv o přípravě Byrdovy expedice do Antarktidy konečné rozhodnutí - stát se jejím účastníkem: „*Vše jsem si dobře rozvážil a pak ... pak jsem zamíchal karty. 27. července 1928 vrhl jsem se zpřímá do velkého dobrodružství.*“

Václav Vojtěch se v knize ani slovem nezmiňuje o jiné zásadní změně, ke které došlo v jeho osobním životě. V létě 1925 se seznámil se studentkou kvinty novobydžovského gymnázia Boženou Čapkovou ze Sloupna a prudce vzplanuvší vztah měl svoje následky - dočasný rozchod s rodiči, 19. června 1926 svatbu a 29. listopadu 1926 narození syna Václava. Ve vztahu manželů brzy začalo docházet k prvním nedorozuměním, později i k hlubšímu nesouladu, způsobenému zásadními charakterovými rozdíly obou partnerů, a manželství

skončilo 8. dubna 1932 rozvodem. Když dr. Vojtěch 14. dubna 1932 podepisoval předmluvu své knihy, byl tedy už šest dnů rozveden, a neměl proto ani zájem onu nepodařenou kapitolu svého života připomínat. Jak však naznačují některé dokumenty, nesoulad v mladém manželství posílil jeho touhu po vzdálených krajích, kam „*také prchal před svým zklamáním z vystřízlivění věci*“.

Po nezměrném úsilí, kdy během velmi krátké doby sehnal finanční prostředky a přes řadu osob dojednal pro odjezd vše potřebné, odjíždí Vojtěch na dalekou cestu - do Nového Zélandu, výchozí stanice Byrdovy expedice: „*V úterý dne 25. září 1928 dopoledne. Vlak se hnul. Srdečné kynutí dvou posledních přátel. Rychlík ujížděl k Plzni, k Chebu a k německým hranicím. Odjížděl jsem naprosto neznámý, avšak s odvahou, smělostí a rozhodností v srdci. Mladý Čechoslovák jel dobývat svět!*“

Potom z Anglie lodí Mataroa přes Ameriku napříč Atlantickým a Tichým oceánem až do Wellingtonu v Novém Zélandě a zde od 31. října čekání na příjezd a na rozhodnutí komandéra Byrda.

6. listopadu 1928 mu stojí Vojtěch poprvé tvář v tvář na palubě velrybářské lodi „Larsen“, ale zatím jen jako jeho nepoznaný obdivovatel. Dlouhá jednání a po opakovaném odmítnutí a novinářském zveřejnění příběhu o marne cestě československého vědce nové pokusy, až přichází konečné rozhodnutí - 1. prosince 1928 je Vojtěch přijat do expedice jako topič zásobovací lodi „Eleanor Bolling“. K tomu uvedl: „*Risoval jsem všechno, čest, peníze i existenci, než se mi podařilo dočkat se*

1. prosince 1928, ale právě toto odhodlání považují dnes za svoje vybojované právo.“

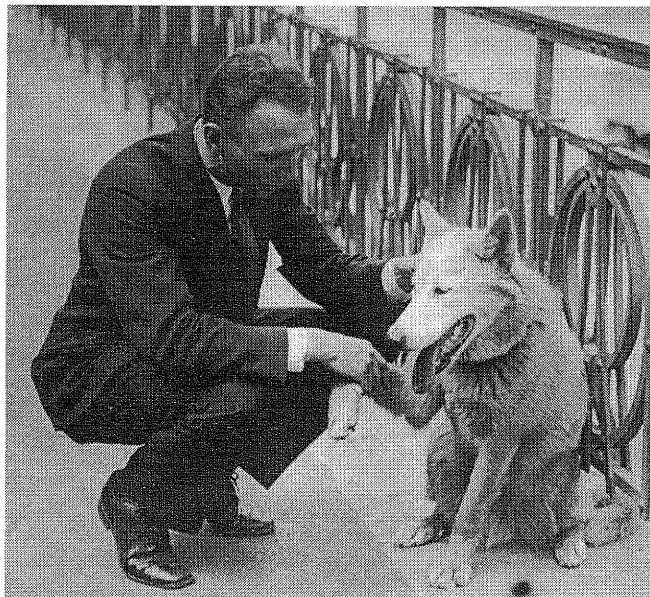
Začaly dny naplněné tvrdou, nebezpečnou a vysilující prací, kdy na Vojtěcha čekala mnohá zjevná i skrytá nebezpečí: „*Diplomovaný doktor se přes noc přeměnil ve špinavého lodního topiče, drsného námořníka a neúnavného psovoda, aniž tím nějak trpěl.*“

Pro Československo zaznamenal několik prvenství: 10. prosince 1928 na palubě lodi „Eleanor Bolling“ vplul poprvé za jižní polární kruh a podruhé 21. ledna 1929. O šest dní později mohl s hrdostí poznamenat: „*V neděli dne 27. ledna 1929 po šesté hodině večerní stanul první Čechoslovák na půdě jižní točny, na 78. st. 30 minut jižní šířky a na 163. st. 53 minut západní délky.*“

Postupně se stal zkušeným námořníkem a od 2. února 1929 přešel na vlnkovou loď „City of New York“. Po návratu lodi z Antarktidy a zakotvení v Port Chalmers na Novém Zélandě prožíval téměř tříměsíční pobyt v psím táboře v horách novozélandských Alp, kde prodělal úplný výcvik v řízení psích spřežení. A opět „City of New York“, další dobrodružná plavba za členy výpravy, kteří v Malé Americe v Antarktidě přezimovali. Oprávněné nadšení z Byrdova přeletu jižního pólu, šťastné shledání s ostatními členy expedice a loučení s krajinou věčného sněhu a ledu: „*Stěny bariéry stávaly se stále menšími, jak jsme mířili k severu. Nakonec běžel po širokém obzoru bílý pruh, který bledl stále více, až úplně zanikl. Bariéra! 20. února 1930 viděli jsme břehy Antarktidy naposledy.*“

Psí spřežení na ledu ve Velrybí zátoce u Malé Ameriky v Antarktidě

Dr. Vojtěch se psem Yorkem na nábřeží v Praze v roce 1930

Oči hledaly její poslední stopy a rty šeptaly“

„Jednoho dne se vrátím ...“

Potom na „Larsenu“ do Spojených států amerických a 25. dubna 1930 zakotvení v New Yorku, 19. června triumfální

přijetí účastníků expedice na Broadway a 6. července 1930 Vojtěchův návrat do Prahy. V Byrdově dopise provázejícím vyznamenání zlatou medailí amerického Kongresu, datovaném 1. září 1931, jsou v závěru tato slova: „*Končím a chci Vám ještě říci, že mi budete vždycky vřele vítán a že Vám podám vždycky přátelskou ruku, kdykoli se setkáme.*

Váš přítel

R. E. Byrd“

12. července 1931 příjezd do Skřivan - ne bez dramatické dohry sročení skupiny občanů ze Sloupna před skřivanou myslivnou - ale navzdory všemu další práce, desítky přednášek o Byrdově expedici na různých místech republiky, psaní knihy, složení pilotní zkoušky a zároveň přípravy na další výzkumnou cestu do Kanady...

A pak přichází nešťastná projížďka na kanoi s přítelem na Labi u Sadské v pozdní odpoledne 6. srpna 1932. Při otáčení se loďka převrátí a Vojtěcha v tragické vteřině udeří na kořen nosu, voda rázem vnikne do úst i do nosu a záhy zraněného zadusí... Mrtvé tělo bylo ze dna Labe vyloveno až druhého dne za poledne ...

Tragický osud prvního Čecha v Antarktidě se naplnil. Člověk, který za jižním polárním kruhem přestál mnohem tvrdší zkoušky a podmínky, našel neočekávanou smrt v poklidné české řeči ...

J. Prokop

VENKOVSKÁ ŠKOLA SE PŘEDSTAVUJE

V nedaleké obci Prasek se již druhým rokem těší žáci a jejich rodiče z nové školy. Místo za tři roky za necelé tři měsíce - takto by se dala zjednodušeně charakterizovat rekonstrukce původní školy. Za neuvěřitelně krátký čas se podařilo vybudovat školní zařízení, které by mohlo obci závidět i velké město. Během letních prázdnin roku 2000 se původní prostory proměnily v moderní, odpovídající nejen současným požadavkům a předpisům Evropské unie, ale poskytující i nadstandardní vybavení, jakým je například školní hala vhodná k pravidelným výstavám žákovských výtvarných prací.

Základní škola v Prasku realizuje vzdělávací program Obecná škola především proto, že nabízí mírnější tempo v 1. a 2. ročníku, aby byl zajištěn plynulý pracovní přechod z mateřské do základní školy. Navíc důsledně uplatňovaný individuální přístup k žákům, vycházející z dobré znalosti i rodinného prostředí, a menší počet dětí ve třídě umožňují maximální rozvíjení osobnosti jednotlivců. Kromě povinného základního vzdělávání nabízí škola výuku cizích jazyků a rozšířenou estetickou výchovu (kvalitní výuku výtvarné výchovy, dramatickou výchovu, hru na flétnu). Malý počet dětí ve třídách dovoluje alternativní formy práce. Navíc spojení vždy po sobě jdoucích ročníků

v jedné třídě, zdánlivě vyhlížející jako nevýhoda, poskytuje možnosti dalších netradičních forem výuky. Spolupráce žáků různých ročníků přináší nejen efekt výukový, ale také rozvíjí kamarádké vztahy mezi dětmi, kdy se starší učí pomáhat menším.

Zmíněné výchovně vzdělávací metody vyžadují důkladnou přípravu učitelů. Všichni pedagogové mají plnou kvalifikaci a neustále doplňují své další vzdělání. Česká školní inspekce vysoce ohodnotila práci školy po stránce výuky i přístupu k žákům a označila ji v některých směrech za příkladnou.

Ve škole pracuje denně do 16 hodin školní družina s velice kvalitním programem, přičemž všechny mimotřídní a mimoškolní aktivity jsou pro žáky a jejich rodiče bezplatné. Děti se mohou stravovat v moderní školní jídelně. Zajištěna je rovněž doprava dětí do školy i domů. Vybrané autobusové spoje směrem do Nového Bydžova a Hradce Králové mají zastávku přímo před budovou školy.

Možná se vám bude zdát, že toto všechno mohou nabídnout i jiné školy v našem okolí. Přesto je tu ještě něco navíc. Základní škola v Prasku nabízí dětem především rodinné prostředí. Jak říká pan ředitel Novák: „Škola je díky dětem živý organismus. Jsme tu jako

ucelená rodina. Na prvním místě pro nás budou vždy děti a jejich bezpečnost.“

V okamžiku, kdy vstoupíte do školní budovy, obklopí vás příjemná, důvěrná atmosféra. Všude kolem vás jsou vystaveny dětské výtvarné práce. Naleznete zde nástěnky s informacemi pro rodiče, děti i pedagogy, můžete se seznámit s výsledky v soutěžích i s běžnou prací v hodinách. Zaujme vás nebyvalý klid, čistota a pořádek, neuvídíte jedinou poničenou věc. Toto vše působí na děti a pomáhá formovat jejich estetické cítění.

Máte-li zájem, můžete se přijít přesvědčit. Nemusíte čekat na den otevřených dveří, ředitel školy společně s dalšími pracovníky se vám budou věnovat, kdykoli je třeba, neboť dávají přednost osobnímu přístupu ke každému.

Až budete vybírat školu svým budoucím prvňáčkům, chtějte víc než jen vzdělání. Chtějte utváření osobnosti. Škola práce není výchova pro život, ale každodenní život sám, v němž má každý své nezaměnitelné místo a právo na respektování své individuality. A nezapomeňte! „Učení v mládí je rytí do kamene, ve stáří už jen kresba do písku.“ Totéž platí i o formování osobnosti.

S. Tláskalová

Děkuji panu řediteli Novákovi za možnost prohlídky školy, za ochotu, vstřícnost a podnětné informace.

O DVOJÍM SETKÁNÍ S JIŘÍM KARÁSKEM ZE LVOVIC

V minulém čísle Zpravodaje jsem slíbil, že se vrátíme k mým MODLITBÁM VÁLEČNÝM A POVÁLEČNÝM. Jde o sbírku čtrnácti básní, z nichž dvě patří k intimní poezii, v ostatních jsem se většinou pokoušel vyrovnat s otázkou života a smrti, provokovanou drastickými událostmi válečnými i příliš krátkým porozuměním poválečným. Mým zpovědním místem byl tehdy starý metličanský hřbitůvek se zapomenutými hroby, s rozvalenou zdí, s kostelíkem, v němž dosluhoval starý kněz, s kostelíkem s rozpukanými zdmi, z jehož věže se v podvečer linulo klekání dvou starých domejně vyladěných zvonů, které pro svou vzácnost odolávaly před válečnou rekvizicí. A v noci se pak z věže ozývalo smutné houkání sýčka, u pověřivých přivolávající smrt ... Dokonalá kulisa války, jako stvořená k filozofickým úvahám o posledních věcech člověka a po pomnutí válečných vichřic i k nešťasnému poválečnému vývoji, který postupně dozrával ve zklamání ...

Sbírku mi v červnu 1948 před odchodem na vysokou školu v pěkné úpravě obětavě, nezištně a odvážně vytiskl Fěda Pavelka, můj celoživotní přítel z nejmilejších, který tehdy ještě spoluvlastnil po předcích v minulosti v kraji známou tiskárnu. V tiráži jsme sbírku s ohledem na únorové události antidatovali na leden a označili za pokusný tisk, abychom se vyhnuli schvalovacímu řízení. Padesát výtisků jsem postupně rozdál, zbyly mi už jenom dva. Modlitby se tak zřejmě staly snad jedním z prvních samizdatů. Ukázka v příloze naznačuje jejich formu a obsah. Lituji, že jsem tehdy Fědu nepožádal o vydání ve stejné úpravě i sbírku MARNÝM OBĚTEM, která je společně s EPITAFY trochu objemnější.

ZAPOMENUTÁ GALERIE

1948

Ó, Pane!

*Když k Tobě jsem přišel, jenž jsi mě vrátil
trpěti hledat, když bolest jsem ztratil,
pod tíhou věčitek klesl jsem u stupňů Tvých.*

Ty's tehdy podivně - podivně ztich'...

*Tehdy - tehdy mlčet jsem neuměl - tehdy jsem věřil -
Odpusť, proto jsem s bolestmi přátel Tobě se svěřil -
Ó Pane! Vím - jít nejsem hoden být služebníkem Tvým!
Já odpověď slíbil, ach odpusť - slíbil...
Já zapomněl co nesmím a smím...*

M. P. Modlitby válečné a poválečné

Pokusný tisk v lednu 1948

Tisk Ferd. Pavelka, Nový Bydžov

Vraťme se nyní k celoživotní Karáskově sbírce. Už jsem se zmínil o poválečném časopisu sokolského dorostu

s názvem NAZDAR, který mě svým lednovým číslem v roce 1948 upozornil na válkou „Zapomenutou galerii“. V mém archivu se mi podařilo také tento časopis nalézt. Bylo by zajímavé porovnat čísla, umělecká díla a významné dokumenty uváděné v tomto časopisu v době, kdy Karásek ještě žil, s dnešním stavem, zda se galerie opravdu dochovala celistvá, jak uvedly referáty v soudobém tisku. Podle časopisu NAZDAR měla tehdy galerie jen kreseb a rytin na 60.000, z toho i vzácné originály umělců zvučných jmen - např. Švabinského, ale i Rembrandta, Rafaela, Leonarda da Vinci, Van Dycka aj. Knihovna obsahovala v té době na 50.000 výtisků se vzácnými světovými unikáty nesmírné hodnoty, se vzácnými třiceti prvotisky a rukopisnými knihami. Karáskův archiv tehdy uchovával převážně listiny - např. dekret vlastnoručně podepsaný Václavem IV., listiny podepsané Marií Terezií, rukopisná psaní Albrechta z Valdštejna, lékaře Jesenia aj. Z autorů obrazů jmenujme např. Josefa Mánesa, Josefa Čapka, ale hlavně malíře z jedinečné tzv. Slovanské galerie, která nemá na světě obdoby a v níž vynikají zvláště díla malířů ruských (Repin, Maljavin) a věhlasných malířů polských (Malezewský, Hoffmann), jejichž díla byla většinou za války rozkradena nebo zničena, a jsou tedy velmi vzácná i v samotném Polsku.

VZÁCNÝ DAR ČOS

Vřelý vztah Jiřího Karáska ze Lvovic k Československé obci sokolské do svědčuje to, že jí svou galerii v roce 1924 věnoval. Snad ho zaujala sokolská myšlenka bratrství a kritická díla Dr. Miroslava Tyrše jako profesora estetiky a dějin umění, snad cítil závazek vůči svému příteli a spolupracovníku v Moderní revui, předčasně zemřelému básníku a malíři Karlu Hlaváčkovi, nadšenému borci, cvičiteli a propagátoru Sokola, autoru Sokolských znělek a klasičtých sbírek básní naší literatury (Pozdě k ránu, Mstivá kantiléna), ale především asi také proto, že ČOS právě tehdy získala do vlastnictví bývalý Michnův palác na Malé Straně - dnešní Tyršův dům, který skýtal mnoho volného prostoru a navíc svým stavebním slohem byl pro podobnou galerii ideální. Karásek jistě také cítil, že předává svůj majetek do dobrých a bezpečných rukou. Nemohl tušit, že i sokolská organizace, vzkříšená a posílená po I. světové válce, bude za čtvrtstoletí znova a po dvakrát ohrožena totalitou...

PO LISTOPADU 1989

a novém oživení naší sokolské organizace jsem již na jednom z prvních zasedání celorepublikového vzdělávacího sboru ČOS vznesl dotaz, co se stalo s Karáskovou galerií, s tímto majetkem nevyčíslitelné hodnoty, který v té době už v Tyršově domě nebyl. Nikdo neznal odpověď. Domníval jsem se proto, že byla v době komunistické totality galerie rozkradena anebo roztříštěna do různých institucí, zámeckých sbírek ap.

Nejen pro mne se tedy výstava v minulých měsících stala vzrušujícím a milým překvapením. Jak jsme se dozvěděli, galerie byla za několik roků po Karáskově úmrtí převedena v padesátých letech do Památníku národního písemnictví na Strahově.

ČOS jako původní vlastník Karáskova daru by možná mohla nárokovat mnohamilionovou restituci, ale může celonárodní organizace, jakou je Sokol, žádat restituci na celonárodní instituci? Budme rádi, že se Karáskova galerie (snad celistvá?) dostala do dobrého a odborného opatrování, a ČOS může být hrda na to, že vlastně zprostředkovala Karáskův dar do rukou nejpovolnějších.

POZNÁMKA NA ZÁVĚR

Jiří Karásek ze Lvovic byl nejen sběratelem uměleckých předmětů, vzácných rukopisů a tisků, ale byl především významným básníkem a spisovatelem a jako takový byl v nedávných letech odsuzován jako představitel našeho „úpadkového literárního dekadentního směru“. Je však spravedlivé mluvit o „úpadku“, když tento směr vyprovokoval v devadesátých letech k tvorbě mnoho dalších velkých básníků? Jiří Karásek sám kdesi napsal, že „dekadence byla přechodem a že po ní zbyla svůdná díla“. Není tedy vhodnější mluvit o vrcholu, který nutil zodpovídat různými pohledy „poslední otázky“, jež vlastně daly vyrůst např. vrcholným dílům Březinova symbolismu, Sovova impresionismu a dílům jiných významných básníků hledajících „odpovědi“?

Není vhodnější mluvit o úpadkových směrech v literatuře při pohledu na některé výstřelky anarchismu anebo při pohledu na primitivismus dadaismu, který zlehčoval hloubku literatury formou podobnou „dětskému žvatlání“?

Miloslav Provozník

PŘEHLED MÍSTNÍCH VÝROČÍ V ROCE 2002

1. ledna 1882 - 120 let - vysvěcen nový hřbitov za městem
7. března 1782 - 220 let - Josef II. potvrdil Novému Bydžovu privilegia
26. března 1872 - 130 let - v Gdowě u Wieličky v tehdejší rakousko-uherské Haliči se narodil Stanislav Hudeček, malíř, grafik a ilustrátor, který od roku 1908 spojil své osudy s Novým Bydžovem
4. května 1842 - 160 let - oheň v západní části města zachvátil 22 domů, 1 stodolu a Starobydžovskou bránu
10. června 1942 - 60 let - první transport 76 Židů z města, z nichž zahynulo 73 osob
15. června 1442 - 560 let - požár ve městě, při kterém uhořelo šest lidí
24. června 1952 - 50 let - na schůzi plen národních výborů rozhodnuto sloučit Nový Bydžov s Chudonicemi a Zábědovem
3. července 1942 - 60 let - na záměčku u Pardubic v době heydrichiády popraven JUDr. Karel Engler, pantáta studentské merendy v roce 1934
30. července 1732 - 270 let - ve městě přenocoval pruský král Fridrich Vilém I.
6. srpna 1932 - 70 let - při projížďce na kanoi na Labi u Sadské tragicky utonul skřivanský rodák dr. Václav Vojtěch, první Čech v Antarktidě
24. srpna 1562 - 440 let - Ferdinand I. potvrdil městu dosavadní privilegia
16. září 1612 - 390 let - na Novém Městě pražském zemřel novobydžovský rodák Marek Bydžovský z Florentina, několikanásobný rektor pražské univerzity
8. října 1552 - 450 let - oheň na jižním předměstí, při kterém lehlo popelem 21 domů a 22 stodol
5. listopadu 1832 - 170 let - v Novém Bydžově se narodil Josef Smolík, matematik, historik, numismatik a archeolog
20. listopadu 1932 - 70 let - v Potštejně zemřel novobydžovský rodák K. B. Mádl, významný historik umění a umělecký kritik
23. listopadu 1792 - 210 let - v Chlumci nad Cidlinou se narodil Václav Kliment Klicpera, spisovatel a dramatik
13. prosince 1822 - 180 let - v Novém Bydžově narozen Josef Eduard Proche, významný český ovocnář

Zajímavosti

JUBILEUM ALOISE GALLATA.
8. září 1901 v Chrudimi zemřel novobydžovský rodák Alois Gallat, humorista, autor komických výstupů a deklamací.

Narodil se 8. června 1827 v rodině Jakuba Gallata, nájemce právo-rečného pivovaru, ale už v roce 1830 sládek Gallat Nový Bydžov opustil a pronajal si hostinec v Chrudimi, kde rodina trvale zakotvila.

Alois Gallat po gymnaziálních studiích v Hradci Králové působil nejprve jako soudní úředník, od roku 1864 úředník městského úřadu a nakonec ředitel městských úřadů v Chrudimi. Současně učil na střední hospodářské škole a v 60. až 80. letech se stal představitelem místního společenského života.

Z Gallatova podnětu byl v Chrudimi v roce 1867 založen Sokol a on sám se stal jeho starostou. Hrál a režíroval představení místních ochotníků, založil společnost „Kosů“ a několik let vydával nepravidelně vycházející časopisy „Sůvu“ a „Klapačku“, do nichž přispívali významní spisovatelé, např. Jaroslav Vrchlický, Ignát Herrmann, Adolf Heyduk aj. S mladším bratrem Jaroslavem, narozeným už v Chrudimi, tvořili charakteristickou dvojici chrudimských humoristů.

Gallat navázal na humoristickou tradici Františka Jaromíra Rubeše. Do literatury vstoupil deklamováním uveřejněnými v roce 1846 v Květech. Od té doby psal do různých časopisů aforismy, verše, výstupy a drobné prózy proti šosáctví, kocourkovským poměrům v maloměstech, prospěchářství a ziskuchtivosti jejich obyvatel. Formou frašek pro loutkové divadlo také parodoval romantické a klasické hry.

K 100. výročí narození Aloise Gallata byla na jeho rodném domě v roce 1927 odhalena leštěná žulová deska s nápisem:

V tomto domě
narodil se český spisovatel
ALOIS GALLAT

8. 6. 1827 - + 7. 9. 1901 v Chrudimi

Dnes už rodný dům nestojí a pamětní deska je uložena v depozitáři muzea. Přestavbou zanikla bývalá Gallatova síň a jen ulice připomíná pozapomenutého bydžovského rodáka.

ZŠ KARLOVA UL. A SRPŠ PŘI ZŠ KARLOVA UL.

Vás srdečně zvou na **TRADIČNÍ**

SPOLEČENSKÝ PLES

kteřý se koná

V SOBOTU 26. LEDNA 2002
od 20 hodin v sále sokolovny

* * * * *

K tanci a poslechu hraje LYRA CLUB
Bohatá tombola ♦ Předtančení

Předprodej vstupenek od 14. ledna 2002
vždy od 7.00 do 15.00 hodin.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA, KLICPEROVA UL. 561, NOVÝ BYDŽOV

POŘÁDÁ

COUNTRY BÁL

V SOBOTU DNE 19. LEDNA 2002
OD 20.00 HODIN V SÁLE SOKOLOVNY

K tanci a poslechu hraje country skupina TROSKY z Nové Paky.
Předtančení předvede taneční skupina KOŁALOKA
při ZŠ Klicperova ul.

Cena místenky Kč 80,-. Možno zakoupit v kanceláři školy u paní Špičákové
nebo v knihkupectví „Globus“.

Město Nový Bydžov vypisuje grant na podporu kultury. Zúčastnit se mohou amatérské skupiny, soubory a jednotlivci pracující v oblasti výtvarné, literární, hudební a dramatické tvorby v Novém Bydžově. Na adresu MÚ Nový Bydžov, náměstí T. G. M. č. 1. pí. Kučerová zašlete popis vaší dosavadní činnosti, uveďte kde jste reprezentovali naše město /výstavy, přehlídky, festivaly atd./, případně přidejte foto z vašich akcí. Napište jak dlouho soubor pracuje. Uveďte jméno a adresu vedoucího. Vedení města s kulturní komisí rozdělí grant v hodnotě 60.000Kč.

Přihlásit se můžete do 28. 2. 2002.

Grant nelze nárokovat.

Rada města Nový Bydžov

Základní škola, Klicperova ul. 561, Nový Bydžov

pořádá

DĚTSKÝ DISCO COUNTRY BÁL

V SOBOTU 19. LEDNA 2002 OD 14 HODIN

Firma TOORS CZ s.r.o.

zabývající se lehkou strojní výrobou,

HLEDÁ

zručné pracovníky do výroby.

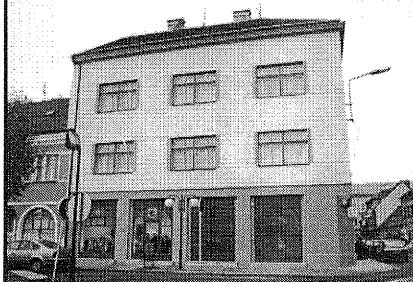
ZAJÍMAVÉ PLATOVÉ PODMÍNKY.

Sídlo firmy je v Novém Bydžově v areálu bývalého
cukrovaru.

Zájemci volejte: **0448 - 521 855.**

GAL - TEX

JITKA KAIZROVÁ
GALANTERIE - LÁTKY - KUSOVÝ TEXTIL
ul. Jablonského 523 (proti poště)
NOVÝ BYDŽOV
Tel. 0448/521 662

Vážení občané, rádi bychom Vás informovali o nově otevřených
prodejnách na Masarykově náměstí (bývalé sídlo policie)

SHOP No. 77 - výběrový secondhand

- pánské oblečení
- dámské oblečení
- dětské oblečení

Každý den nové zboží

HRAČKY - SPORT Věra Novotná

- hračky a sportovní zboží
- možnost objednání zboží podle katalogu
- možnost objednání zboží dle přání zákazníka

Dále Vás chceme informovat na připravovanou
prodejnu:

RACIONÁLNÍ VÝŽIVA,

kteřá bude otevřena v první polovině ledna 2002.

Prodejní doba těchto prodejen:

Po-Pá 8.00-12.00
13.00-17.00
So 8.00-11.00

NAROZENÍ

ŘÍJEN:

David Haltuf
Anna Maerová
Jiří Nový
Kristýna Slaninová
Alex Telvák

LISTOPAD:

Lenka Jiránková
Marcela Kellnerová
Bára Konvalinová
Aneta Majorová
Nela Vízková

PROSINEC:

Šimon Rouha

SVATBY

ŘÍJEN:

Ondřej Kunst
Markéta Hladíková
Martin Vachek
Markéta Řeháčková
Josef Kotýz
Hana Kubecová

LISTOPAD:

Jan Svatoň
Anna Hatašová

PROSINEC:

Radek Tulej
Milada Džudžová

ZLATOU SVATBU V ROCE 2001 OSLAVILI MANŽELÉ :

Josef a Milada TEGELOVI
Vladislav a Danuška HOLMANOVI

Zdeněk a Věra PAVELKOVI
Jaromír a Marie BUSTOVI
Bohuslav a Květa LAURINOVI
Jiří a Helena PRAŽÁKOVI
Zdeněk a Květoslava HATAŠOVI
Miroslav a Zdenka DONÁTOVI
Oldřich a Jiřina PILAŘOVI
Václav a Božena SMETÁKOVI
Stanislav a Marie VITVAROVI
Jan a Vanda JELÍNKOVI

Gratulujeme

* * *

ÚMRTÍ

ŘÍJEN:

Věra Radačovská
Bedřich Nečesaný
Helena Gabčová
Jaroslav Tichý
Josef Kloz
Božena Havlíková
Josef Tichý

LISTOPAD:

Ludmila Horová
Františka Modřická

PROSINEC:

František Řezníček
Jan Prokop

*Příjemné Vánoce a hodně
zdraví a úspěchů*

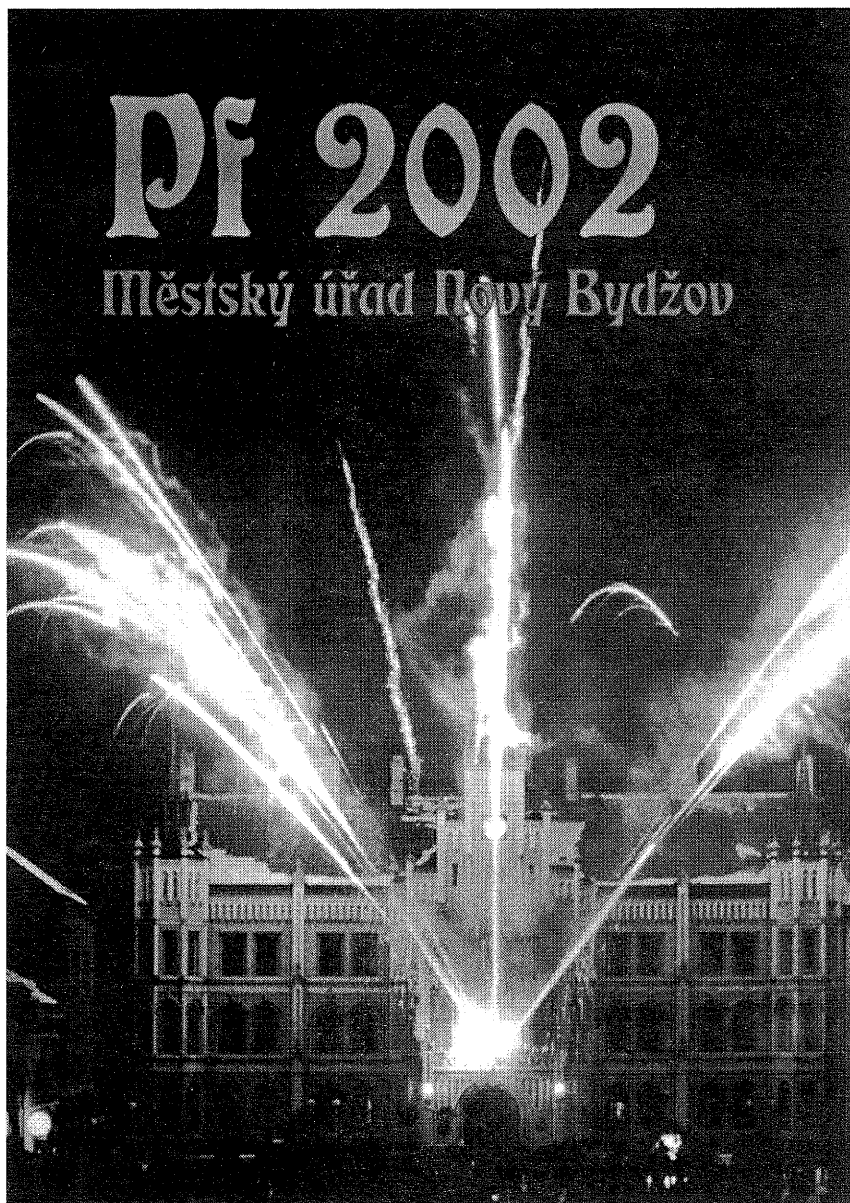
v roce 2002

řeje

všem čtenářům

redakce

*Novobydžovského
zpravodaje*

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městský úřad v Novém Bydžově jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop. Počítačová sazba a grafická úprava Jiří Macner.

Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, telefon 520 310.

Tisk V. & A. Janata, s.r.o., Nový Bydžov, tel./fax 23036. Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou. Cena tohoto dvojčísla 14 Kč. Uzávěrka příštího čísla 10. 2. 2002.